

WETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.O. A. DEWIT
e. van evenstraat 20
3000 Leuven

JAARGANG 5 - NR. 1

2 oktober 1978

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
't Stuc - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

editoriaal

Weken, maanden vóór de eerste maandag van oktober zijn studentenkringen, raden en verenigingen in de weer om de werking van het komende acadiejaar op poten te zetten.

Door vaak kleine groepen studenten worden, al dan niet gekoördineerd, grote en kleine inspanningen geleverd om de eerstejaars te onthalen, een fundament te leggen voor de komende kringwerking, of, algemeen klaar te zijn voor een actief jaar.

Toch blijft het in oktober meestal een open vraag of de voorsiene werking van de grond zal komen; of de gewenste medewerking van de studenten er zal komen.

Er zijn immers honderden zaken - afgezien van lessen, seminaries, praktika, labo-oefeningen - die in de zeven "aktieve" maanden van het negen en een halve maand tellende acadiejaar aandacht vragen: sleutelen aan de organisatie van het onderwijs in de fakulteit (overbelaste leerrooster, slechte karsussen, stressverwekkende examenregeling...), meewerken aan de verbetering van de sociale hulpverlening (aandacht voor mensen met sociale problemen in je jaar, medeorganisatie van de bestaande sociale diensten aan de unif...), taken opnemen in aktiecomitees, zorgen voor gezonde sport en ontspanning in je kring of centraal, mogelijkheden kretten voor culturele activiteiten, politieke interesse uitdiepen, meehelpen aan diverse studie- en werkgroepen...

Op al deze terreinen liggen er voor elke student wel één of meerdere taken weggelegd. In vele gevallen zijn er handen en hoofdtekort om al deze initiatieven van de grond te krijgen of draaiende te houden.

Hoewel je de nodige tijd moet voorzien voor de eigenlijke studies, behoort de inzet bij buitenschoolse activiteiten tot de meest waardevolle en persoonlijk verrijkende aspecten van je universitaire loopbaan. Maak er dan ook gebruik van.

Voor alle studentenorganisaties - kringen, raden, verenigingen - is het belangrijk dat zij de diverse taken die zich in hun werking onderscheiden, goed afbakenen en verdelen onder de medewerkers om er kontinu en voldoende aandacht aan te kunnen besteden. Met een goede organisatie is de helft van het werk al gedaan.

En dit centrale tijdschrift is er dan om regelmatig informatie over al die terreinen door te geven, zodat iedereen van elkaar weet waarmee men bezig is, wat de successen zijn, waar de problemen liggen.

Al die goede intenties indachtig, hoopt de A.S.R. dat dit acadiejaar voor de Leuvense studentenbeweging en voor iedere student individueel zijn waarde zal hebben en over een aantal jaren als een "goed jaar" herinnerd zal worden.

MET 10.000-DEN VERZETTEN WIJ ONS

Uw reporter schetst hier de inhoud en het verloop van de aktie tegen de 10.000. Deze reportage zal wel niet de enige zijn die afgelopen weken in de pers verscheen. Immers, nooit voorheen ging de studentenbeweging al in de vakantie zo sterk van start. Talrijke studenten deden al mee aan prikkaties, boycot van inschrijvingen, nationale aktiedagen, pamfletbedelingen en petitieverzamelingen. Zelfs onder de examens werkten sommigen mee. Ook een stevige organisatievorm werd al op poten gezet: regionale aktiecomitees in de meeste centra en een druk bijgewoond nationaal komitee. Elk centrum delegeert vijf mensen naar het nationaal aktiecomitee om daar te discussiëren en stemmen over nationale beslissingen (5 uit elk centrum voor een democratische werking en tegen regionaal overrucht).

Het is met reden dat we nu al de aktie beginnen, want de 10.000 is net als de aantasting van het beursenstelsel (vorig jaar 4050 beurzen minder) een ernstige vorm van sociale selektie. Neem als voorbeeld het doorsneegezin van twee kinderen en een thuiswerken-moeder. Als de vader van zo'n gezin meer dan 35.069 F. per maand verdient, moet een studerende zoon of dochter 10.000 F. inschrijvingsgeld betalen. Dit is een derde van het maandloon! Daarbij heeft de student nog geld nodig voor levensonderhoud, woning, vervoer, kursussen en boeken. Dit is dus een ONDEMRATISCHE MAATREGEL.

Door deze sociale selektie zullen minderbevoegde groepen, zelfstandige studenten en bissers het moeilijk krijgen. De financiële gevolgen van het niet-slagen zullen de studiedruk nog doen toenemen. De maatregel zal nieuwe studenten in de richting van beroepskarrières sturen, terwijl talrijke sociale behoeften onvervuld blijven. (En als je na je studies een lening zou moeten afbetalen, zal je gedwongen zijn tegen hoge honoraria te werken, wat alweer de minstbevoegden benadeelt.)

Met de 10.000 wil Ramaekers de put vullen die de anti-krisiswet delft door de jaarlijkse groei van de werkingstoelagen van de unif met 5% te beperken. Dit is echter onmogelijk. Bv. de RUG krijgt op die manier 30 miljoen

binnen, maar verliest er 113! Deze situatie bedreigt de personeelsleden met ontslag. Daarom is het *universteitspersoneel* een reële bondgenoot in de aktie en heeft het de aktie al daadwerkelijk gesteund. Op de nationale inschrijvingsboycot op 12 september heeft het UCL-personeel alle telefonische inschrijvingen afgewezen en de inschrijvers uitgelegd waarom zij aan deze aktie met de studenten meewerken. Deze ondemokratische maatregel van de 10.000 F. is bovendien OP EEN ONDEMRATISCHE MANIER DOORGEVOERD. We denken ook daarover te moeten spreken, want wanneer we samen ak. is voeren tegen de 10.000, moeten we rekening houden met de kontekst. De maatregel is genomen door 'SPECIALE VOLMACHTEN', waarbij het parlement wordt uitgeschakeld. Vallen daar ook onder: nieuwe solidariteitsbelasting, verhoging openbaar-vervoerprijzen, verhoging remgeld bij de dokter en het voornaamste komt nog... de sanering van de sociale zekerheid. Nochtans heeft de regering eigenlijk geen volmachten nodig. Ze heeft toch een parlementaire meerderheid? Maar toen ze vorig jaar de leningen wilde invoeren hebben we gezien dat via de lange weg naar het parlement het ontwerp reeds uittekte en door akties werd tegengehouden nog voor het parlement werd bereikt. Dat wil ze nu vermijden

voor nog veel slechtere maatregelen tegen minderbevoegde bevolkingslagen. De logika van de besparingen is een omgekeerde logika: langs de ene kant wordt daardoor de crisis voor de werkmensen verscherpt (door de maatregelen van Ramaekers bv. werden bij de slotsom 1200 leraars werkloos), langs de andere kant worden bedrijven rijkelijk aangelokt of gesubsidieerd (staal, textiel) om enkele jaren later met hetzelfde geld te verdwijnen (zoals Occidental Petroleum met RBP te Antwerpen).

Het verleden bewijst dat als we op grote schaal akties doen, we de overwinning halen op ondemokratische maatregelen. Toen Ramaekers vorig jaar in Vlaanderen leningen wou invoeren, stuitte hij hier op massaal verzet. Men protesteerde heviger dan in Walonië. Dank zij dit protest zitten we in Vlaanderen niet opgescheept met leningen: de strijd loont! Het beste wat we dus kunnen doen is fakultaire aktiecomitees vormen en de presidia om hun standpunt en hulp vragen.

DAGBOEK VAN HET NATIONAAL AKTIE- KOMITEE

"Ik ben geboren op 17 augustus door een vruchtbare samenwerking tussen organisaties en individuen van allerlei slag en strekking. Op die dag riep ik al op tot een *boycot van de inschrijvingen*. M'n vertakkingen in de verschillende centra zouden echter autonoom beslissen hoe ze die boycot inhoud zouden geven (de inschrijvingsmodaliteiten verschillen nogal van unif tot unif).

Op 30 augustus hield ik het kabinet van minister Ramaekers bezet en had ik een *onderhoud met kabinetchef Colenbunders*. Hij gaf o.a. toe dat kleine gezinnen door het beursenstelsel benadeeld worden. Verder garandeerde hij dat van vervanging van beurzen door leningen geen sprake is. (Onthouden we voor later!) Op hetzelfde moment hield ik een druk bijgewoond perskonferentie in het International Press Centre. Artikels in vrijwel alle kranten, interviews voor Aktueel, TV-nieuws en Maatschappelijk waren de vrucht van mijn naartijge arbeid.

Twee dagen later werd in 't staatsblad gemeld wat ik al lang vermoedde, nl. dat de inschrijvingsgelden verhoogd tot 10.000 voor de unif, en tot 5.000 voor het NUHO. Dezelfde dag besloten de Vlaamse rektoren nog niet de volle pot te vragen maar hun Waalse kollega's waren daar niet voor te vinden, ook niet toen een aantal Waalse studenten samen met een Vlaamse delegatie hun vergadering van 8 september kwamen storen om hen daarvan te overtuigen. De studenten hebben dus de stoute jongens maar voor enkele uren opgesloten.

vervolg: p.2

KRISISWET: MEËR DAN EEN DURE STUDENTENKAART

De besnoeiing van de werkingstoelagen en de verhoging van de inschrijvingsgelden zijn geen alleenstaande feiten. Het zijn slechts enkele gevolgen van de anti-krisiswet op onderwijsgebied. De anti-krisiswet is een kaderwet, die het mogelijk maakt een gans pakket van maatregelen uit te voeren met als uiteindelijk doel de sanering van de openbare financiën d.w.z. het beperken van de groei ervan tot het effect van de prijsstijgingen in de eerstkomende jaren. Deze sanering en heroriëntering van de openbare uitgaven maakt één geheel uit met de geplande structuurhervormingen in de energie- en de financiële sektor.

SCHIJNSOCIALISERING

Deze structuurhervormingen komen neer op het vergroten van het staatsaandeel in de energie sektor, bij nieuwe investeringen van EBES, INTERCOM en UNERG. Verder levert de staat de nodige kapitalen voor zeer dure en niet-direkt rendabele bestedingen; zo neemt ze bv. 50 % aandelen in het gemengde bedrijf, dat zal instaan voor de uitbouw en het beheer van de nucleaire cyclus. Op deze manier ziet de B.S.P. de eerste steen gelegd van een oude droom, nl. de oprichting van echte staatsbedrijven. In de economische sektor krijgt deze wens concrete gestalte door de uitbreiding van de bevoegdheid van de N.I.M. (Nationale Investeringsmaatschappij). Deze overheidsmaatschappij kan nu vrijuit aandelen nemen in privé-bedrijven, zonder dat de toelating van de betrokken beheerraad hiervoor nodig is. Ook kan ze overgaan tot de oprichting van een zuiver staatsbe-

drijf, tenminste als daardoor geen gevaarlijke concurrentie met de privé-sektor door ontstaat. De Memorie van Toelichting is wat dat betreft zeer duidelijk: "De rol van het privé-initiatief blijft essentieel in onze economie. Daarenboven mag men niet uit het oog verliezen dat de openbare initiatieven veelal in 'joint-ventures' met de privé-sektor zullen verlopen." Deze structuurmaatregelen zijn een stap in de goede richting volgens de B.S.P. Dat zij dit menen moet blijken uit de prijs, die ze bereid zijn ervoor te betalen: naast de besparingen op onderwijs, pensioenen, sociale voorzorg, tewerkstelling en arbeid... worden alle bezwaren opgeheven tegen de volmachten. Nochtans was dit juist één van de zware kritieken vanuit de partij voor de kleine man op de kristendemocratisch-liberale coalitie van Tindemans I.

PENSIOENEN

De eerste sektor uit een reeks waarop financiële beperkingen van kracht worden. Zo is de forfaitaire tussenkomst van de staat in het pensioenstelsel voor werknemers geblokkeerd, alsook de bijdrage van de staat voor werkloze arbeiders. Op deze manier werd geen rekening gehouden met het aantal werklozen dat gestegen is, noch met de extra-belasting voor de pensioenkassen door de bruggepensioneerden. Deze laatste groep bestaat uit oudere werknemers, resp. langdurige werklozen en invaliden, die voor hun inkomen, resp. vervangingsinkomen nu op de pensioenkas aangewezen zijn. De afschaffing van de Wet De Paeppe die voorzorg in de toekenning van een aantal fiktieve extra-dienstjaren aan mensen met een onvolledige loopbaan, treft vooral vrouwen, die zich een aantal jaren van de arbeidsmarkt hebben teruggetrokken om voor hun gezin in te staan. De besparingen die op de Wet De Paeppe gerealiseerd zijn, worden ge-

SOCIALE ZEKERHEID

Dit luik is momenteel het minst klare, maar naar alle waarschijnlijkheid het meest ingrijpende. Op het programma staan:

- de verhoging van het remgeld met 25 %
- de heffing van een R.M.Z. bijdrage op pensioenen boven een bepaald bedrag

ONDERWIJS

Naast de verhoging van de inschrijvingsgelden aan de uniefs, worden ook de N.U.H.O. instellingen van het lange type verplicht een inschrijvingsgeld te vragen. Totnogtoe bestond hier geen reglementering. De bedragen zijn 5.000 Bfrs. en 1.500 Bfrs. voor beursstudenten. Met deze gelden moeten deze instellingen hun sociale sektor - inanciering; N.U.H.O. studenten beschikken nog altijd niet over eethuizen, studententokters, juridisch en sociaal advies

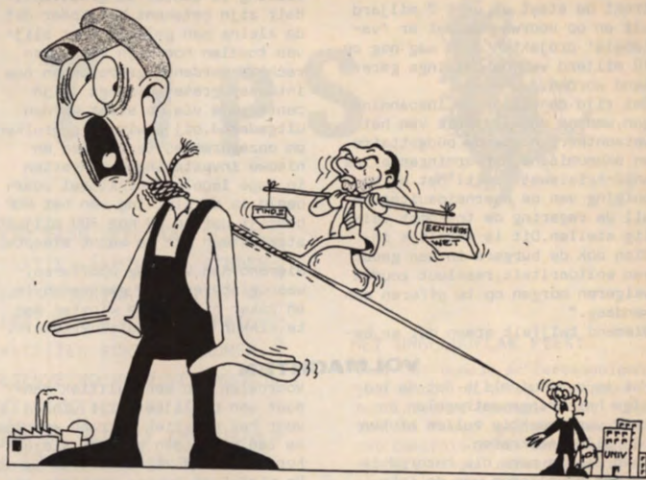
schat tussen de 12 en 18 miljard. Deze besnoeiingen op de kap van de werknemer worden nu overgoten met een populair sausje nl. de knottung van de hoge pensioenen tot max. 65.000 Bfrs. per maand. Hieronder vallen + 2.000 ambtenaren, die vanaf 1 jan. 79 op rust worden gesteld. Dit brengt 400 miljoen in de staatskas. Samen met dit absoluut maximum wordt een relatief maximum ingevoerd, dat de pensioenen van iedereen beperkt tot 75 % van de laatste wedde. Een A.C.W.-studie wijst echter uit dat 60 % van de gepensioneerden, hetzij als alleenstaande, hetzij als echtpaar, minder dan 11.000, resp. 14.000 Bfrs. per maand als pensioen genieten. Daaronder heeft een ruime groep het minimum van 7.000, resp. 9.000 Bfrs. Deze mensen, op wiens rug het kapitaal zich heeft verrijkt, zijn steeds gewoon geweest om hun broeksriem aan te snoeren; ook nu zullen ze dit nog wel willen doen. De niet-productieven hebben inderdaad niet zoveel verweermiddelen.

- aanpassing van de criteria voor kinderbijslag voor partitimerwerk nl. de vervanging van de uitbetaling per werkdag van min. 4 uur door een maandelijks forfaitair bedrag per maand van min. 10 werkdagen van min. 3 uur.

zoals aan de uniefs, die afzonderlijk voor de sociale voorzieningen worden gefinancierd.

De groei van de staatstussenkomst in de werkingskosten wordt beperkt tot 6,5 % in het voorschools, lager en bijzonder onderwijs en tot 5 % in de andere sectoren, en dit nog voor het schooljaar 77-78.

De forfaitaire kostprijs per student aan de unief zal verminderd

worden met een indexschijf op het gedeelte wedden. Ook het aantal studenten, dat voor betoelaging in aanmerking komt, zal beperkt worden tot diegenen, die aan de wettelijke toegangsvoorwaarden voldoen. (een aantal vreemde studenten en onregelmatig ingeschrevenen vallen ertussenuit). Toelagen voor boventallige (boven het wettelijk toegestane omkaderingsgetal) worden ingetrokken.

TWERKSTELLING EN ARBEID

De verscherping van de sancties op de werklozen tot een schorsing van min. 26 weken bij het minste vergrijp en de verruiming van het begrip 'passende arbeid' moeten toelaten de werkloosheidsstatistieken verder uit te zuiveren. De 38.000 schorsingen van '77 hebben nochtans niet kunnen belet ten dat een piek van 378.142 werklozen werd bereikt. Staat ook nog op het agenda: een

In het secundair onderwijs wordt het aantal lessen beperkt tot 32 lessen in het algemeen en tot 36 in het beroepsonderwijs. Al wordt in de wettekst van pedagogische argumenten gewag gemaakt, de afdankingen van ± 1.800 tijdelijke leerkrachten zou wel eens van meer doorslaggevende aard geweest kunnen zijn. Met de 600 nieuwe plaatsen, in het Lager Onderwijs ontstaan door het klasvrij maken van een aantal direkties, komt het saldo op - 1.200.

WAAROM HEEFT DE STAAT ZOVEEL GELD NODIG?

"De vertragung van de toename van de inkomsten ten opzichte van het BNP is ten eerste het gevolg van belangrijke financiële verminderingen, toegestaan aan investerende ondernemingen en ten tweede van de projecten die de regering na het verlot af indienen voor het parlement aangaande de indexering van de fiscale barema's voor de inkomsten voor '78', dixit jonker Eyskens. De reële groei van het B.N.P. is teruggelopen tot 2 à 3 %, waarmee we teruggebracht worden tot het ontwikkelingsmodel van de jaren '50, althans voor wat de groei betreft, want de vooruitzichten voor het zgn. investeringsklimaat en de uitbreiding van de markten lagen toen wel iets rooskleuriger dan nu. De staatsuitgaven moeten dus aan deze nieuwe evolutie aan gepast worden. Het tekort is van 59 miljard in '76, gestegen tot 75 miljard in '77. Zelfs als we weten dat de staat zijn wettelijke verplichtingen in zake sociale zekerheid niet nakwam, door 12 miljard tekort te storten in '77, en nog eens 20 mil-

nieuwe wachtlijd voor personen, die zelf de intrekking van de toestand 'niet geschikt voor de arbeidsmarkt' aanvragen, bv. na een zwangerschap. Intussen blijft de diskriminerende maatregel bestaan, die houders van een bepaalde reeks diploma's het recht op werkloosvergoede ding ontzeggen, nl. technische jobs die zouden voorbereiden op huis-houdelijke taken.

ard tekort in '78, zelfs als de gemeentebelasting in '78 werd verdubbeld, heeft dit niet kunnen belletten dat de staatsbegroting een rekordtekort van om en bij de 100 miljard scoort. Intussen bedragen de financiële lasten van de staatsschuld 85 miljard; hiermee wordt aan de banken betaald voor een nationale schuld die nu al 125.000 Bfrs. per inwoner belooft. Door fiscale fraude wordt ongestoord een slordige 150 miljard gekoncentreerd in de handen van dezelfde heren, die al 13,7 miljard voor wetenschappelijk onderzoek in het bedrijfsleven binnenkeerden en 38,6 miljard via de expansiewetgeving cadeau kregen tussen '70 en '76. Over de reële minderinkomsten door indexering der fiscale barema's hoeven we ons wel niet zo'n zorgen te maken, daar de extrinflatie van de vorige jaren de belastingbetalers bijna geruisloos in een hogere schijf heeft getild, maar Eyskens houdt van volledigheid en doortastende maatregelen.

SOLIDARITEIT EN SOBERHEID GEBLAZEN, MAAR DOOR WIE?

Al wordt in de Memorie van Toelichting over de dramatische werkloosheid gepraat, toch kan men niet nalaten op deze getroffen extra-jacht te maken. Maatregelen om de beschikbare arbeid te verdelen, worden geschuwd als de pest. Zo blijft een arbeidsduurvermindering

van 10 % met extra-aanwervingen in de staalsektor pas mogelijk als de produktiviteit in de loop van 2,5 jaar met 40 % stijgt. (Eindrapport Staalsektor Willy Claes).

Wel zullen er 8.000 werkplaatsen verloren gaan; voor de reconversie trekt de staat al vast 7 miljard uit en op voorwaarde dat er 'valabele' projecten zijn mag nog op 10 miljard van de holdings gerekend worden... Dat zijn denklijken de inspanningen, waarop de filosofie van het wetsontwerp, houdende budgettaire en economische hervormingen, alias anti-krisiswet doelt: "Met de ombuiging van de overheidsuitgaven wil de regering de toekomst veilig stellen. Dit is mogelijk indien ook de burgers in een geest van solidariteit, resoluut zouden weigeren morgen op te offeren aan vandaag." Niemand twijfelt eraan dat er be-

spaard moet worden. De volkswaalseiding is echter te groot. Solidair zijn betekent blijikbaar dat de kleine man gelaten moet blijven toezien hoe zijn verworven rechten worden afgebroken en hoe intussen grote holdings zijn centen, die via de staat worden uitgedaald, bij sluiting gebruiken op opzegpremies te betalen en nieuwe investeringen aanvatten in lage lonlanden. Aktueel voorbeeld is de sluiting van het RBP bedrijf dat in 69 nog 700 miljoen staatssteun in de wacht sleepte.

Niemand kan vandaag offeren, waar gisteren voor gestreden is, en zeker niet om de winsten aan te dikken van de multinationals.

VOLMACHTEN

Het is overduidelijk dat de huidige besparingsmaatregelen op zeer veel reactie zullen stoten bij alle demokraten. Geen zinnig mens die bezorgd is om het nivelleren van de inkomens en vermogensongelijkheid en om de toegankelijkheid van zeer goedkope kollektieve voorzieningen, twijfelt eraan dat de crisiswet een stap achteruit is. De regering weet dat, de partijleiders weten dat, de vakbondsleiders weten dat, ook onze parlementarissen wisten dat toen ze de volmachten goedkeurden. Ze zijn strijd uit de weg gegaan en hebben partijdiscipline of eigenbelang laten doorwegen, wat konden we anders verwachten van mandatarissen, die hun politieke macht al jaren zeer beknopt weten en de

voordelen van een politiek mandaat een billijke prijs vinden voor het politiek verraad, waartoe ze ten overstaan van het kiezerskorps verleid zijn. De ministers hebben nochtans zeker willen spelen; ondanks een meerderheid in het parlement toch maar liever geen pottekijkers. Het wetgevend werk komt nu aan de uitvoerende macht toe; senaat en parlement kunnen plichtsbewust hun vertrouwen toekennen of weigeren, vóór 31 dec. m.b.t. de begroting 78 vóór 31 maart m.b.t. de begroting 79. De ministerraad stelt voor, onze Koning verzekert de uitvoering. Deze aanfluiting van elk beginsel van democratische besluitvorming moet een krachtig halt toegevoerd worden.

BESLUIT

De recessie grijpt zeer sterk om zich heen, de prijstijging in het openbaar vervoer en ook het verhogen van het remgeld zijn nog maar voortekens van hoe men de ge volgen op de rug van de kleine man tracht af te wentelen. Wie nu nog veilig in middle class kringen flaneert, zou binnen afzienbare tijd tot mijmeren over vervlogen tijden kunnen worden gedwongen. Elke toegeving aan anti-demokratische maatregelen, elke afbraak van verworven rechten is een miskenning van een jarenlange strijd van de lagere inkomensklassen om de scherpe kanten van het liberaal-kapitalisme af te ronden.

Van Jan Bauwens, directeur Sociale Dienst K.U.L., vernam ik dat ook hij vreesde dat het kleine gezin nu niet alleen door het ontoereikende beurzenstelsel, maar nog eens extra door de verhoogde in-schrijvingsgelden wordt getroffen. Als in de B.R.D., die moeilijk van ultrademokratische neigingen kan worden verdacht, de 'Ostpolitik' zelfs ter discussie kan staan, dan zou een materie als de *Sociale Zekerheid*, die de bevolking zo direct aanbelangt, op zijn minst bespreekbaar moeten zijn, temeer daar deze hervorming in geen van de programma's der regerende partijen voorkwam.

"We moeten er ons voor hoeden dat wat een recht was geen gunst wordt", aldus Jan Bauwens. "Indivi-

toegevingen van de machthebber zijn het resultaat van een kosten-batenanalyse. Overlegekonomie en sociale maatregelen zijn enkel en alleen de prijs die moet verrekend voor het vermijden van winst-drukkende sociale onrust; het zijn geen uitdrukkingen van de democratische aspiraties van ondernemers, bezorgd om een meer menselijke samenleving.

Alle demokraten, arbeiders, bedienden, kleine boeren, studenten, kleine middenstanders moeten solidair zijn om sociale afbraak te voorkomen en demokratisering verder uit te bouwen. NEEN AAN DE VOLMACHTEN.

K.F.

dualisering van de sociale lesten en voordelen brengt een geweldige sociale controle met zich mee!" Met *individualisering* wordt bedoeld dat bijdragen en voordelen op basis van de individuele financiële toestand vanieder zouden worden berekend, zoals dat nu al met de inkomensbelasting het geval is. Zo zouden de inschrijvingsgelden progressief met de inkomsten kunnen stijgen bijv. Zulke maatregelen druisen in tegen het kollektiveren van de basisbehoeften en inkomenshervdeling op een direkt fiskale manier.

Verder wordt het tijd dat de arbeid van het studeren als waardevol wordt erkend en hiermee denken we dan weer aan de oude eis van het *studieloon*.

K.F.

WELKOM EERSTEJAARS

Je hebt nu een belangrijke stap gezet ... je koos immers voor universitaire studies en wel te Leuven. Met zowat 4.500 "collega's" ben je terechtgekomen in een voor jou nieuwe en onbekende wereld; je hoofdoopdracht daar is het behalen van een diploma. Je zal er veel tijd en energie moeten insteken en vaak valt dat niet zo best mee ... daarom nu reeds, sterkte en succes.

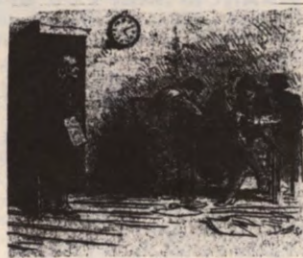
Doch Leuven zou 'Leuven' niet zijn, mocht zij je niet tal van andere interessante mogelijkheden en ervaringen kunnen aanbieden. Jij zult er echter zelf moeten op inpikken.

Bij de start van een academiejaar is het zo stilaan traditie geworden de nieuwe studenten in te wijden en wegwijs te maken in die overvolle, wijdse en complexe universitaire leef- en werkweld. Je zal van in het begin overladen worden met allerhande informatie - te pas én te onpas uitgesproken of uitgedaald - . Om dat alles voor jezelf te kunnen verwerken moet je daar de nodige tijd voor uittrekken en enkel datgene bewaren wat jou nuttig en interessant lijkt.

Doe mee aan de voorziene activiteiten, praat met en luister naar je medestudenten, maak vrienden en zoek samen de aangeboden mogelijkheden af. Ook al is dit voor jou een 'aanpassingsjaar', je hebt recht op engagement en ontspanning ... en als je er maar voor zorgt dat je tijdsbesteding aangepast is aan je eigen capaciteiten en mogelijkheden, zal je merken dat je daar positief zal mee varen.

Reeds van begin september af werken een aantal mensen aan een degelijk onthaalprogramma. Wij pikken er hier enkele mogelijkheden uit, gewoon omdat we ze de moeite waard vinden.

Je faculteitskring heeft - te samen met enkele monitoren en leden van het onderwijzend personeel - enkele onthaalactiviteiten in de eerste week voorzien. We raden je aan deze bij te wonen ... er is daar heel wat nuttige informatie te vernemen en tussendoor leer je je eerste vrienden maken. En vergeet de rondleidingen niet!

De *Universitaire Parochie* nodigt je uit in de O.L.Vrouwkerk en dit op de eerste twee 'woensdagen' van het academiejaar. Je zal er na de viering medestudenten uit je jaar ontmoeten en je krijgt de kans met dat groepje een gans jaar samen op weg te gaan doorheen serieuze en meer ludieke activiteiten.

En als je wat meer wilt weten over de culturele studentwerking, kom dan eens naar 't STUC (het studentencentrum aan Alma II). Een brochure'tje over de werkgroepen en de eerste Stuc voor Stuc-krant ligt er op jou te wachten. Op 8 november valt er in datzelfde STUC het toneelstuk '3 bij 4' te bekijken; situaties die eerstejaars kunnen ervaren worden er op een vlotte, pittige manier gespeeld. De onthaalverantwoordelijke van je faculteit kan je meer inlichtingen bezorgen.

Maak van Leuven je thuis.

jo libens

'T STUC UIT DE STEIGERS

Toen 't Stuc op 19 oktober 1977 geopend werd, was er met man en macht - door studenten en de vaklui van de Technische Diensten van de universiteit - het gebouw toonbaar te maken. AF was het niet. Het hele academiejaar '77-'78 door bleven de stellingen staan, werd vooral de afwerking voltooid. Men nog schilderwerken en pleisterwerk voor de boeg, hoeken we toech dat de stellingen tegen begin '79 verdwenen zullen zijn.

Maar de werking in 't Stuc heeft niet gewacht tot het laatste spatje verf opgedroogd was. 't Stuc heeft gedraaid, op alle vlakken en op alle verdiepingen. Zelfs de meest verstokte "Cercle"(1)aanhangers nemen nu spontaan de naam "'t Stuc" in de mond, als ze het hebben over die rechthoekige grijze blok met terras op de campus van Sociale Wetenschappen.

Met 't Stuc werden (worden) twee doelen beoogd: aan Kultuurraad infrastrukturele armsgave geven om een bredere en actieve cultuurpolitiek te kunnen voeren. Met in het achterhoofd de bedenking dat het voorbije jaar een open uitdaging was, kan er toch van een succes gesproken worden: er waren meer dan 500 kursuvsvolgers in 't Stuc (niet inbegrepen de personen die buiten kursuvsverband de ateliers gebruikten); voor de ongeveer 80 produkties die Kultuurraad in de animatiezaal van 't Stuc organiseerde kwamen meer dan 8000 kijklustigen opdagen; daarbuiten werd de zaal regelmatig gebruikt voor activiteiten van kringen, jeugdverenigingen.

Maar in 't Stuc zijn ook het sekretariaat van de ASR, Kringraad en ISOL (dat vanaf dit jaar naar Home Vesalius is verhuisd) gevestigd, wat heel wat beweging op de eerste verdieping met zich meebracht. Met het gevolg dat - hoewel oorspronkelijk niet voorzien - er een 'permanentie' van 9 tot 23u werd geïnstalleerd, zodat informatie en dienstverlening aan studen-

ten en organisaties zo vlot mogelijk kon verlopen. De dienstverlening bestond o.a. in het beschikbaar stellen van 3 vergaderzalen. Die werden tot aan de mei-blok praktisch dagelijks bezet voor vormingsvergaderingen, aktiekomitees, werkbijeenkomsten... er werden zelfs seminaries, met prof en al, gehouden. En niet te vergeten, de bar die het hele jaar door zorgde voor de middagkoffie, het vieruurtje en de avondbezoekers, met op regelmatig tijdstippen een "café chantant".

De vuurproef van het eerste jaar en de onvoorziene drukte verliepen niet altijd zonder moeilijkheden, zowel van de kant van de organisatie van 't Stuc als van de zijde van bezoekers en gebruikers, daarbij was soms de nonchalance te betreuren die sommige mensen aan de dag legden t.o.v. de infrastruktuur van 't Stuc: zalen en ateliers slordig of vuil achterlaten, schade aanrichten...

Uit het eerste jaar werking hebben de medewerkers van 't Stuc de nodige ervaringen en lessen kunnen opdoen. Al bij al is '77-'78 vlot verlopen en voor dit academiejaar moet er dan ook niet veel gewijzigd worden aan de organisatie en werking van 't Stuc. Zorgen dat alles gesmeerd loopt is de opdracht. En met de kleine of grote inzet van passanten, bezoekers en medewerkers kan het tweede seizoen van 't Stuc weer de moeite waard worden.

M.M.

(1) De "Cercle" was de naam die het gebouw voordien had; in het gebouw was toen de buitenlandse studentenvereniging (CIEE) van de UCL gevestigd, die naar Louvain-la-Neuve is overgebracht. Ouderejaars, die de Cercle kenden o.a. omwille van z'n "soirées tropicales" of carnaval-fuiven, meenden dat daarom de naam "'t Stuc" nooit zou inburgeren.

AKTIVITIPS

DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, WERKGROEPEN, VORMINGSORGANISATIES ...) OP TE LATEN NEMEN. IN DE BINNENSTE BLADZIJDEN WORDT IN AFFICHE-VORM PER DAG DE VERSCHILLENDE AKTIVITEITEN KORT OPGENOMEN. DE BUITENSTE BLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DEZE AKTIVITEITEN. AKTIVITEITEN DIE PLAATS HEBBEN TUSSEN 24 OKTOBER EN 9 NOVEMBER WORDEN TEN LAATSTE OP DONDERDAG 12 OKTOBER OP DE REDAKTIE VERWACHT. INDIEN JE AL AKTIVITEITEN HEBT DIE NA 9 NOVEMBER PLAATS HEBBEN, KUN JE DIE BEST OOK METEEN INLEVEREN. In de volgende Veto-nummers zal de uiterste datum voor inlevering van activiteiten vermeld staan op de LAATSTE BLADZIJDE, onderaan rechts.

BENEFIETAVOND TEN VOORDELE VAN DE NOORDAMERIKAANSE INDIANEN

Heb je de laatste maanden het wereldnieuws gevolgd, of de serie in "Humo" gelezen, dan weet je dat de Noordamerikaanse Indianen

Heb je de afgelopen maanden het wereldnieuws gevolgd of de serie in "Humo" gelezen, dan weet je dat de Noordamerikaanse Indianen in het (pacifistisch) offensief zijn getreden tegen de bedoelingen van de US-regering om de rechten en vrijheden en de economische mogelijkheden van de oorspronkelijke bewoners van het Amerikaanse continent teniet te doen. Wetsvoorstellen liggen klaar, brutale onderdrukking door politie en leger worden ondernomen, leiders van de Indianenbeweging worden gevangen gezet om de Indiaanse cultuur van de Amerikaanse bodem te doen verdwijnen. En dit alles onder de regering van Carter, die zich voor doet als handelsreiziger van de mensenrechten.

Om hun strijd moreel en financieel te steunen worden er over de hele wereld solidariteitsacties ondernomen t.v.v. dit bedreigde volk. Hierin kadert deze benefietavond, opgezet door:

BANAI (Belgisch Aktiekomitee voor Noordamerikaanse Indianen)
SKAL

LEUVENSE UNIVERSITAIRE HARMONIE - LEUVENS UNIVERSITEITSORKEST

Aan de KULeuven zal een Universitaire Harmonie worden opgericht. Daarvoor wordt een beroep gedaan op studenten die een instrument bespelen. Daarnaast bestaat aan de KULeuven reeds een Universiteitsorkest, waarin studenten actief muziek kunnen beoefenen. Hier zijn nog plaatsen beschikbaar voor contrabas, cello en alt.

Indien je voor één van deze initiatieven belangstelling hebt, vul dan op een papiertje in:

- naam, voornaam
- thuisadres (telefoon)
- Leuven adres (telefoon)
- studierichting en -jaar
- leeftijd
- instrument dat je bespeelt
- voorkeur voor de harmonie of het orkest.

Deze gegevens kan je kwijt bij:
Dienst Pers & Voorlichting
KULeuven
Naamsestraat 22
3000 LEUVEN

JEUGDDIENST SJALOM

Richt zich tot jonge mensen tussen 17 en 25 jaar, fysisch gehandicapte en valide, jongens en meisjes die een stap willen doen in de richting van integratie. Die willen meehelpen langs eenvoudige dingen om de nog steeds bestaande apartheid te doorbreken tussen de wereld van de gehandicapte en de wereld van de valide; die willen meebouwen aan "één" wereld, waar ieder mens aan zijn

trekken kan komen en recht heeft op een menswaardig bestaan; die samen willen doen met andere jonge mensen in en door een jeugddienst die precies die fundamentele integratie op het oog heeft. Wil je hieraan meedoen, richt je dan tot

Jeugddienst Sjalom
Hilde Lambeir
Naamsesteenweg 138/3
3030 HEVERLEE

STUC VOOR STUC KRANT

Data en toelichting op activiteiten die door Kultuurraad georganiseerd worden in 't Stuc of elders, worden afgedrukt in de "Stuc voor Stuc"krant, die Veto-abonnees gratis toegestuurd krijgen. De activiteiten worden wel kort opgenomen in de Veto-aktivitips.

HET UNGELUUF-LAK FIEST

Voor het tweede achtereenvolgende jaar wordt op 18 en 19 oktober in het Leuvense stadspark het "Ungelukkig Fiest" georganiseerd. Het centrale idee: met de meest simpele dingen ambiance maken, en tegelijkertijd menselijke waarden die ons leuk lijken naar voor schuiven. Dit gebeurt o.a. door de inbreng van Leuvense kroegen, via vlooiemarkt, free podium en alle gekke dingen die je je maar kan indenken. En dat alles in een grote tent.

Inlichtingen en contact:
SKAL
Vlamingenstraat 102
3000 LEUVEN
016/22.47.64

ALMA-MENU

Als het een beetje meezit met de timing, publiceren we vanaf volgend nummer de dagelijks restaurantmenu's van de Alma.

AKZA ZOEKT GEWETENSBEZWAARDE

Bij de start van het nieuwe werkjaar doet het Aktiekomitee Zuidelijk Afrika een oproep voor:

- nieuwe medewerkers
- een gewetensbezwaarde.

AKZA is een anti-imperialistisch comité verbonden met Wereldschool/CVA, met de volgende doelstellingen:

- Onderzoek, informatie en actie omtrent imperialisme en apartheid in Zuidelijk Afrika. Aandacht gaat daarbij vooral naar de situatie van de Afrikaanse volkeren onder de blanke minderheidsregimes en naar de steun van de westerse landen en dito kapitaal voor deze regimes.
- Politieke en materiële steun voor de anti-imperialistische

strijd van de bevrijdingsbewegingen en de vakbeweging in Zuidelijk Afrika, ondermeer door solidariteits- en desinvesteringsskampanjes en in het bijzonder door politieke strijd tegen de toenemende lobbying in het Vlaamse landsgedeelte ten gunste van de apartheidinstellingen. Voor een gewetensbezwaarde/burgerdienst gaat de voorkeur naar iemand met anti-imperialistische motivatie en oriëntatie. Zijn taak bestaat vooral uit onderzoek, organisatie, dokumentatie en informatie.

Contactadres: AKZA
Maria Theresiastr. 92
3000 Leuven
016/22 91 93
Belangstellenden welkom!

ITEKA-MEDEDELING: HET STATUUT VOOR HET VRIJ ONDERWIJS

Een aantal studenten van de faculteit Godgeleerdheid brachten na maanden studie en werkvergaderingen een eindrapport uit over het omstreden statuut voor het Vrij Onderwijs.

Zonder een aantal positieve punten van het nieuwe statuut te willen ontkennen, heeft de werkgroep bezwaren wat betreft de duidelijkheid. De verscheidene documenten en hun complexe onderlinge samenhang veroorzaakt verwarring. In de procedure van de Deontologische Kamer werden een aantal tekorten aangeduid. De kritiek van dit seminarie geldt echter vooral: de poging om de kristelijke specificiteit tot een plichtenleer te herleiden; het streven naar vrijwaring van eigen belangen i.a.w. eigen macht; tenslotte het voorbijgaan aan de realiteit van de huidige geloofssituatie in Vlaanderen: een keuzekerk i.p.v. een volkserk en een plura-

lisme i.p.v. een homogeen kristelijk Vlaanderen. De werkgroep acht de opbouw van een ander type school mogelijk. Een school die meer vanuit de basis zou groeien en op een direktere inspiratie uit het evangelie zou steunen.

Dit eindrapport verscheen in het informatieblad van de Theologische Kring "Iteka". Het nummer is verkrijgbaar aan 30 fr. Eveneens zijn er nog een aantal andere nummers (nr.6 met interview met Jef Turf, nr.5 speciaal spiritualiteitsnummer) aan 30 fr. en nr. 4 (interviews met mgr. Daelemans en mgr. Danneels) aan 50 fr te verkrijgen; ook deel 1 van "Socialisme en Kristendom" (110 p, 110 flis te bekomen via overschrijving bij:

Jan De Broeck
3000 Leuven
000-1145815-51

maandag 2 oktober

OPENING AKADEMIEJAAR
Sint-Pieterskerk 19u:

H. Ma

Grote Aula, 11.30u:

Akademische zitting
Stadsschouwburg, 20u:

Toneel: Winter Tale's van W. Shakespeare

*T STUC, 10-19u:

rondeleiding eerstejaars; tentoonstelling "Leuvense studentenbeweging '66-'78" en werking Kultuurraad (doorlopend tot vrijdag 6 okt)

STADHUIS LEUVEN, GROTE MARKT, 14:
samenkomst voor rondleiding Bios

ZAAL DER HALLEN, 19u:
Biosentje, welkom en voorstelling presidium

SOCIALE RAAD, 10-19u:
tentoonstelling: "Sociale Sektor" (doorlopend tot vrijdag 6 okt.)

ELCKER-IX, BLIJDE INKOMSTST.115, 20u:
Reeks: "Ziekten van de tijd": Stress en Depressie, m.m.v. B. Maube, psychiater.
Inkom: reeks: 300 fr
avond: 50
(org. Gezondheidsraad van Leuven - Elcker-IX-Leuven)

ONTHAAL EERSTEJAARS IN DE DIVERSE
FAKULTEITSKRINGEN:
inlichtingen sekretariaat van de kringen, Kringraad, *t Stuc (018/22.44.36 en 23.67.73) (doorlopend tot vrijdag 6 okt.)

dinsdag 3 oktober

ALMA TI, 14u30:

Bios bezoekt campus en sportkot

woensdag 4 oktober

NAAMSPORIT, 14u
Bios wandelt in Haverlee-bos
ZAAL DER HALLEN, 19u:
Biosentje en cantus

AUDITORIUM VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": uiteenzetting over de ideeën van Illich, Freire, Steiner, Freinet, Goodman (org. SKAL)

*T STUC, 20.30u:
Folkloristische show "Mekoanos" door het Surninaams gezelschap Neks
Inkom: 80/80 fr (steunkaart) (org. Kultuurraad)

donderdag 5 oktober

AUD. VESALIUS (?), 20u:
AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": wetenschapskritiek. Verscheersing van de kennis die leidt tot uitbuiting. (org. SKAL)

*T STUC, 1° VERD., 19.30u:
vergadering Komitee Ijschaalova-

woensdag 11 oktober

SPORTKOT, 13u:
aanvang tennistoernooi voor studenten (dames en heren), afdeling niet-geklasseerden van alle fakulteiten (uitz. ILO, geneeskunde)
inschrijving: tot 9 oktober in *t Sportkot, 9-12u en 13-18u (org. Sportsekretariaat KUL)

GROTE AULA EN OEFENVING, 15u:
Klapstuk: happening met G. v. R. Van het Groenewoud, Gasian, De Snaer, Brussels Big Band, Panem et Circenses, Gerry Lockran...
Inkom: 100 fr

AUD. VESALIUS (?), 15u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": selectieprocessen in het onderwijs (org. SKAL)

ZAAL DER HALLEN, 19u:
Biosentje
THIER-BRAD, 20u30:
T.O. Bios; 40-50F

T STUC, 1° VERD., 20u
Werkbijeenskomst 11.11.11.-komitee: bespreken van project dat gesteund wordt door Leuven

AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": de algemene organisatie van het onderwijs, qua verhoudingen, relatie tot het beroep kennisverwerving, examens (org. SKAL)

AUD. VESALIUS 91.42, 20.15u:
dia- en filmavond: "Kvd - dorstigheid naar gerechtigheid" (org. Kristenen voor Socialisme)

donderdag 12 oktober

AUD. VESALIUS (?), 15u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": directe band industrie-onderwijs (org. SKAL)

ZAAL DER HALLEN, 20u:
Info-bijeenskomst: "Esperanto"
Inkom: gratis (org. Leuvense Esperantoverenig.)

AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": alternatieve projecten in het onderwijs (org. SKAL)

*T STUC, 20.30

dinsdag 17 oktober

*T STUC, 1° VERD., 20u
Bijeenskomst Historische Kring

AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": Studentenvakbond? Welke verhouding met de rest van de maatschappij (org. SKAL)

*T STUC, 20.30u:
Driedaagse van de Belgische film: animatiefilm
Inkom: 40 fr (org. Kultuurraad)

woensdag 18 oktober

STADSPARK LEUVEN, 12u:
Het Ungeluurflak Fiest; speciaal: "Dag van de kommune" (org. SKAL)

*T STUC, 15u:
diavoorstelling: kreatieve energie
Inkom: gratis (org. Stad van de mens)

GROTE AULA, 20u:
kamermuziek: pianorecital door Robert Grosiot
Inkom: ? (org. Concertvereniging Lemmens-Instituut)

*T STUC, 20.30u
Driedaagse van de Belgische film: langspeelfilms: "Mirliton" van R. Van Eyck, "In naam van de Fdhrer" (L. Chagoll), "Berthe" van P. Ledoux
Inkom: 40 fr per film

kluis - 10 jaar.
STADSSCHOUWBURG, 20u:
klowns: I Colombasini
reserv. 016/22.21.13, 10.30-12.30
en 15-17u

Zondag 1 oktober

'T KERSOUWKE, HALLENGANG 1 (Naamsestraat), 15u:
poppenkast: "De Gouden Kroon"
door De Troubadours
inkom: 20 fr, kinderen, CJP
30 fr, anderen
(org. Kulturele Dienst Leuven)

maandag 9 oktober

'T STUC, 1° VERD., 14u:
begin inschrijvingen kursussen
Kultuurraad
'T STUC, 20.30u
Klapstuk: toneel met Circus Alfred: "Am a Ea"
inkom: 100 fr
(org. Kult. Raad, Fest.v.Vlaand.)

GROTE AULA, 20.30u
Klapstuk: hedendaagse muziek met
Urban Sax
inkom: 100 fr

AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": onderwijssystemen in
USSR, Cuba, China, Zweden
(org. SKAL)

dinsdag 10 oktober

AUD. VESALIUS (?), 15u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": project aan unief van
Bremen, waarbij arbeiders en in-
tellectuelen samen de problemen
van de streek bestuderen.
(org. SKAL)

SOCIALE RAAD, 20u:
eerste algemene vergadering Soci-
ale Raad

AUDITORIUM K, CAMPUS ARENBERG III,

HEVERLEE, 21u:
Filmforum Heverlee: "Liefde van
een blonde"

inkom: 40 fr, abonnement voor 5
vertoningen: 180 fr
(org. Heverleese Kringen, Kultuur-
raad)

MILKBAR ALMA II, 20u:
Libanonavond, met film "The Dele-
gate", voordrachten door Rode
Kruis, prof. Houtart, ambassa-
deur van Syrië.
inkom: gratis
(org. Universitaire Gele Kruis -
Rode Kruis)

AUD. VESALIUS (?), 20u:
reeks: "Universiteit versus volks-
onderwijs": ideologische inhoud
der lessen
(org. SKAL)

en
Vissie
inkom: 100 fr.
GROTE AULA, 20.30u:
Klapstuk: klassieke muziek: Vi-
valdi in Traviata
inkom: 100 fr

vrijdag 13 oktober

GROTE AULA, 20.30u:
Klapstuk: hedendaagse muziek met
Terry Riley
inkom: 100 fr

zaterdag 14 oktober

CENTRUM LEUVEN, vanaf 11u:
Klapstuk: stadsanimatie met fan-
fares, akrobaten, klowns...
gratis

'T STUC, 14u en 16u
Klapstuk: poppentheater met het
Paraplutheater
inkom: 30 fr

Zondag 15 oktober

GOETISCHE ZAAL STADHUIS LEUVEN, 11u
zondagmiddagconcert met het Trio
Cassiman
inkom: 20 fr, CJP
40 fr, anderen
(org. Kulturele Dienst Leuven)

Donderdag 19 oktober
STADSPARK LEUVEN, 12u:
Het Ungelouflek Fiest
(org. SKAL)

KONINKLIJK ATHENEUM, NAAWSESTRAAT
69, 19.30u-21.30u:
kursus Esperanto
(verder elke donderdagavond tot
april '79)
inkom: gratis
(org. Leuvenese Esperantoverenig.)

DE VALK 91.06, 20u:
Debat: Tsjechoslovakije - 10 jaar
(org. Komitee Tsjech.- 10jaar)

Vrijdag 20 oktober

'T STUC, BAR, 21u:
café chantant met Willi Donni
en Hal Singer
inkom: gratis
(org. Kultuurraad)

zondag 21 oktober

'T KERSOUWKE, HALLENGANG 1, 15u:
poppenkast: "De Tondeldoos" door
Ratjes
inkom: 25 fr, kinderen, CJP
30 fr, anderen
(org. Kulturele Dienst Leuven)

dinsdag 24 oktober

GROTE AULA, 20u:
pop met Kevin Coyne
inkom: ?
(org. SKAL)

maandag 16 oktober

GROTE AULA, 20u:
pop met Dire Straits
inkom: ?
(org. SKAL)

'T STUC, 20.30u:
Dinsdags van de Belgische film:
kortfilms
inkom: 40 fr
(org. Kultuurraad)

ALMA II, 20.30u
opdraden van Elly &
Rikkert Zuiderveld
inkom: 95 fr
(org: ?)

AUDITORIUM K, CAMPUS ARENBERG III
HEVERLEE, 21 u:
Filmforum Heverlee: "Chronique
des Années de Braise"
inkom: 40 fr; abonnement voor 5
films: 180 fr.
(org. Heverleese Kringen/Kultuur-
raad)

'T STUC, 20.30u
Klapstuk: toneel met Circus Al-
fred: "Am a Ea"
inkom: 100 fr

GROTE AULA, 20.30u:
Klapstuk: Jazz met Cecil Taylor
en Fred Van Hove
inkom: 100 fr

met dank aan een
aanlezer KWAHM.

IEDEREEN HEEFT RECHT OP ONDERWIJS

Bij het verder studeren aan de universiteit speelt de financiële situatie een belangrijke rol: nog geen 20% van de studenten komt uit de lagere inkomenscategorieën. Daarom wil de *Sociale Dienst K.U.-Leuven*, naast de rijkstoelage, een financiële tussenkomst verlenen aan de studenten uit de lagere economische middelen en een stap zetten in het toegankelijker maken van de universiteit voor deze benadeelde groep.

Voor de toekenning van een toelage wordt rekening gehouden met volgende criteria:

a. de gezinssituatie

inkomen en aantal personen ten laste. Studenten uit gezinnen die minvermogen zijn kunnen genieten van een toelage. Wordt als minvermogen beschouwd, bv. een gezin met twee kinderen met een netto-maandwedge lager dan 30.000 fr.

b. de kostprijzen van het studeren de aanvrager dient een budget op te maken waaruit blijkt hoe groot het tekort is. Hieronder 'n voorbeeld van een uitgavenbudget voor een kamerstudent. De aangegeuide bedragen zijn gemiddelden. De uitgaven kunnen verschillen volgens de persoonlijke levenswijze en de gevolgde richting.

-inschrijving, examenen kollegegelid:	2.300(1)
-studiemateriaal:	7.000
-huishuur:	20.000(2)
-voeding:	30.000
-ontspanning:	10.000
-verplaatsingskosten:	7.000
	76.300

c. de eigen situatie en de mogelijkheden van de student

er wordt nagegaan in welke mate de student zelf en de ouders kunnen bijdragen in de financiering van de studies. Bv. financiële steun van de ouders, inkomen uit jobs, de kinderbijslag, enz. Tevens wordt rekening gehouden met de situatie van de studenten die volledig op zichzelf zijn aangewezen om hun studies te bekostigen.

Naast het systeem van toelagen bestaat eveneens de mogelijkheid om voordelige studietoelagen te bekomen. Ook hier spelen bovengenoemde criteria.

Wanneer men om één of andere reden niet over de nodige financiële middelen beschikt om universitaire studies te bekostigen, kan men een aanvraag doen bij:

Sociale Dienst K.U. Leuven
Bogaardenstraat 1 3000 LEUVEN
016/22.10.32 - 22.10.38
bezoekuren: elke werkdag
14 - 17.30u

AFFICHES PLAKKEN AAN DE ALMA

Ondanks de voortdurende inspanningen van de Alma om:

- de studenten de grootst mogelijke faciliteiten te verlenen om hun mening te uiten;
 - de gebouwen in een ordentelijke staat te houden,
- stellen wij met ontgoocheling vast dat hiervoor nog onvoldoende waardering wordt opgebracht. Inderdaad, daar waar de Alma ruime aanplakmogelijkheden biedt op speciale daartoe aangebrachte borden en op de muren, stellen wij vast dat nog regelmatig de muren beschilderd worden en met affiches geplakt worden.

Wij menen dat dit niets te maken heeft met het recht op vrije meningsuiting. Veeleer getuigt dit van weinig respect voor de eigenaard van de gemeenschap en het

werk van hen die dit patrimonium moeten onderhouden.

Wij doen dan ook een beroep op het gezond verstand van alle studenten om in te zien dat vuile en ongezellige restaurants niemand baat opleveren, integendeel, de studenten afkering maakt van hun eigen restaurants.

Ter informatie: indien je aan de Alma plakt: -gebruik uitsluitend duimspijkers of hechtmachine voor de valven, kleefband op de muren -plak nooit affiches op de muren a.u.b.; één uitzondering: de blinde muren tegenover de ingang van Alma II.

We rekenen op uw medewerking en danken u bij voorbaat.

Namens de Alma vzw
G. Mangelschots
directeur

STAAAN VOOR JOU TER BESCHIKKING

Indien je voor het één en ander een beroep wil doen op de raden van de A.S.R., staan deze mensen ter beschikking:

- A.S.R.: An Dewit
- ISOL: Gonda Van der Vloet
- Kringraad: Herman Francq
Bruno Van Gasse
- Kultuurraad: Min De Meersmans
Mark Lemmens

Marcel Meeus
Guido Minne
Pruus van Goethem
Tejo Van Rompay
Theo Weetjens

- Sociale Raad: Geert Decock
Nico Oldenhof
Raf Vandecasteele
- Sportraad: Erik Stevens

BROCHURE: LEER STUDENT ZIJN

Dat is de titel van een nieuwe brochure, die o.m. voor eerstejaarsstudenten nuttige informatie bevat over ' studiemethode en -vaardigheden, studiehygiëne en gezonde voeding ... '.

Deze werd opgesteld door de Europese Faculteit voor Mens en Gemeenschap en kan aan 50 Ft. besteld worden bij de verantwoordelijken van je faculteitskring of bij Kringraad, 't STUC, Van Evenstraat 2d Leuven.

Bestelling tegen 14 oktober graag.

KREATIVITEIT

Studenten die creatief (willen, kunnen of gewoon) zijn op schrijf, teken- of lay-outgebied, worden met open armen op de redactie verwelkomd.

Voor je inspanning wordt je door onze charmante redactievoorzitster (voor de heren) en door de charmeur redaktiesekretaris persoonlijk beloofd met 3 kussen; en misschien kan er zelfs een koffie'af' voor deze plichtplegingen worden speciaal 3 minuten per redaktie voorzien).

VACCINATIE TEGEN GRIEP

Zoals elk jaar tijdens de laatste week van oktober biedt het Medisch Centrum voor Studenten je de mogelijkheid je te laten inenten tegen de griep. En dit via *inspuiting*. Voor sommigen zal het noodzakelijk zijn 4 weken na de eerste vaccinatie (laatste week van oktober) een tweede inenting (laatste week van november) te krijgen.

Practische mededelingen.

Aangezien de entstof op voorhand moet besteld worden is een zeer strikte organisatie vereist.

KREATIEVE ENERGIE

We zijn al enkele jaren zover dat verschillende mensen voor hun fysisch, psychisch en sociaal welzijn niet meer afhankelijk willen zijn van derden: gediplomeerde deskundigen, machines, kant-en-klare consumptieartikelen. Zij zijn er zich van bewust geworden dat in de mens zelf, als individu of als groep, mogelijkheden liggen om zichzelf en de omgeving te verbeteren: macro-biotiek, acupunctuur, yoga...

"Stad van de mens" wil nu met behulp van de energie die in de mens en in "energiegordels" op de we-

- je kan inschrijven voor één of voor twee vaccinaties; keuze duidelijk aangeven.

- op het inschrijvingsformulier aanduiden op welke dag en uur je de inenting wenst.

- je krijgt de inenting aan kostprijs; 170 Fr. voor één en 340 Fr. voor twee inenting(en). Je betaalt op de dag van de eerste inenting. - inschrijvingsformulier bezorg je terug aan jaarverantwoordelijke of aan het Medisch Centrum - Bogaardenstraat 1 te Leuven.

- de inschrijvingen worden afgesloten op woensdag 18 oktober, 17u

reld schuilt, duidelijk zichtbaar voor iedereen gebruiken op een creatieve manier. Via meditatie komt men er toe van schilderen tot architecturale constructies te maken.

Hoe het precies in elkaar zit, kan je vernemen op een dia-voorstelling door "Stad van de mens" georganiseerd in 't Stuc, op 18 oktober om 14u, en dit met medewerking van prof.

Stad van de mens
St-Michielscollegestraat 9-11/X
1150 Brussel

ZIEKTEN VAN DE TIJD

De Gezondheidsraad van Leuven richt 5 info-avonden in, waarop telkens een ander aspect wordt belicht van de ziekten van deze tijd.

Ziekte komt niet alleen in elke samenleving voor, maar wordt door elke samenleving tot een specifiek model geboetseerd. Voor België blijkt er een daling van sterften met uitwendige oorzaken; deze worden vervangen door inwendige oorzaken. Simplistisch redenerend zou men kunnen stellen dat juist de terugdringing van de uitwendige ziekteoorzaken ten gevolge had dat een reeks andere ziekten de kans kreeg zich te openbaren. Dokterkabinetten worden overspoeld met psychosomatische, cultuur-, ouderdomsziekten, geesteskwalen, maar vooral psychische klachten waarvan geen directe fysiologische

oortregeling kan teruggevonden worden. Voor de meeste van dergelijke aandoeningen zal men tevergeefs zoeken naar de specifiek ziekmakende faktor, die zich van buiten uit in het menselijk lichaam nestelt. Het gaat om een resultante van verschillende ziektemakers, waaronder in toenemende mate psychische en socio-kulturele of samenlevingsfactoren worden gerekend. Deze avonden gaan door op 3 en 24 oktober, 21 november, 12 december en 9 januari in Elcker-Ik. Inschrijving voor de hele reeks door storting van 200 fr; per avond: 50 fr bij:

Elcker-Ik
Blijde Inkomststraat 115
3000 LEUVEN
016/23.96.92
001-0488559-48

OIKONDE ZOEKT:

2 of 3 vrijwilligers voor begeleiding van en samenwonen met alleenstaande ex-psychiatrische patiënten.

3 gemeubelde kamers op Diestsesteenweg 4, Kessel-Lo.

Zich richten tot:

Oikonde
Ruelensvest 127
3030 HEVERLEE
016/22.96.13

DE ANDERE SINEMA

Het Vlaamse land telt al niet zoveel filmtijdschriften, zeker niet die zich buigen over het buiten-kommerciële circuit.

Daar is nu verandering in gekomen met het verschijnen van "De andere Sinema", het tijdschrift van de Andere Film vzw, met medewerking van o.a. Bevrijdingsfilms. Wie interesse heeft voor dit blad, kan zich abonneren door storting van 300 fr op het onderstaande adres. Het is ook los verkrijgbaar bij: De Andere Film Leuven (Tien-sevest 77 Kessel-Lo), Acco-boekenwinkel, Cabay (Fochplein), De Pauw (Mintstraat), Standaard Boekhandel (Naamsestraat), Bevrijdingsfilms (Quinten Metsysplein).

De Andere Sinema
Gratiekapellestraat 7
2000 Antwerpen
tel. 031/34.16.40
000-1156521-87

MEDISCH CENTRUM VOOR STUDENTEN

IS VERHUISD

Per 2 oktober is het Medisch Centrum voor Studenten voortaan te bereiken op het nieuwe adres:

BOGAARDENSTRAAT 1
3000 LEUVEN
016/23.51.88

drukkerij

uitgeverij

a c c o

boekhandel

papierhandel

copiedienst

a

a

DE STUDENTEN: BEWEGING IN STILSTAND? (1)

Als het waar is dat de hele reeks herdenkingen van mei '88 en andere studentenrevoltes geleid heeft tot een duidelijker overzicht op de gebeurtenissen aan de universiteit en elders vandaag, dan is het evenzeer een werkelijkheid dat rond die lentemaand van tien jaar geleden een ware theologie is ontstam, die velen met romantische weemoed doet staren naar "de tijd van toen". Van dat standpunt uit worden dan vaak verre-gaande en soms absurde konklusies getrokken over de periode van nu, meestal alsof de tijd sindsdien is blijven stilstaan en de omstandighe-den niet gewijzigd zijn. De meeste van dat soort redeneringen valt te herleiden tot het ophemen van de toenmalige aktie en het verwerpen van de huidige toestand, en daarmee is het probleem dan afgehandeld. In dat ewel willen we niet vervallen; wel zullen we trachten de situatie van vandaag te onderzoeken en te evalueren, vanuit verschillende ge-zichtshoeken. Dat niet iedereen het met de hierna uiteengesette stand-punten eens zal zijn, is vanzelfsprekend, ze zijn dan ook slechts een persoonlijke visie.

I. PRIVILEGES OF VERANTWOORDE LUXE?

In dit deel van een reeks arti-kelen willen we vooral ingaan op de sociaal-ekonomische posi-tie van de studenten: waar situ-eren we ze op maatschappelijk vlak? Hieronder resorteert ook het probleem van de democratisering van het hoger onderwijs, waarmee meteen aangegeven is dat vanuit deze gezichtshoek geen sprake kan zijn van één algemene noemer, die 'student' heet. En toch, wanneer we abstraktie maken van alle mogelijke vooron-derstellingen, dan valt meteen op hoe hoog het universitair onderwijs op de maatschappelijke ladder gesitueerd dient te worden. Niet rechtstreeks rendabel, doch wel subsidieverslindend, bezitten de hogere leerinstel-lingen van dit land complexe financieringsnetten en een uit-gebreid gamma van sociale dien-sten, die van hen witte raven op het vlak van voorzieningen aan hun leden maken. Slechts militairen genieten meer faci-liteiten, al zou het beliedigend zijn voor o.a. de Alma en de Medische Dienst de vergelijking door te trekken. Kortom, andere maatschappelijke groepen beschik-ken niet over dezelfde infra-struktuur als de studenten. Zo bekeken, erg luxueus dus, die universiteit.

De verantwoordigheid daarvoor wordt vaak gegeven in de uteraard vooral door de universiteiten erg gebezigde slogan 'investeren in de toekomst', waaruit dan een eenvoudig spel van vraag en aan-bod moet volgen: via een aantrek-kelijk hoger onderwijs probeert de intelligentiavragende maatschappij het aanbod van de stu-denten te verhogen. Studeren be-tekent immers dat men vier of meer jaren langer dan de meeste klasgenoten uit de humaniora loontrekken uitstelt en eerder zelf moet bijpassen. Een uitge-breed net van sociale voorzie-ningen helpen dat financieel risico te verzachten en maken dus de universitaire aantrekke-lijker. In die zin kan men van een verantwoorde luxe spreken. Anderzijds moet ook dat 'inves-teren in de toekomst' genuan-ceed worden. Hoe snel immers heeft iemand met een universitair getuigschrift op zak het gemid-deld één miljoen aan wedde dat hij in die vier jaar met zijn humanioradiploma had kunnen ver-dienen niet gerekupereerd? Dus ook de luxe heeft zijn limiet. Die grens wordt sinds 1970 stel-selmatig bestoekt: van uitbouw van de sociale voorzieningen is zelfs geen sprake meer, het komt er nu op aan de 'verworven rech-ten' te verdedigen tegen aanval-

len vanuit het Ministerie van Nationale Opvoeding. De ministers zijn er blijkbaar van overtuigd dat de universiteiten in de gou-den jaren zestig te gretig van de staatsruif gesnoept hebben, waarbij ze ze nu dan maar een verplicht dieet voorschrijven. 'Het feest is immers uit', plegen diepbetroefde regeringsleden te zeggen en dus stelt zich inder-daad de vraag naar de prioritei-ten, maar dan in omgekeerde zin: wie moet het eerst van tafel? De maatregelen die getroffen wor-den blinken echter vaak uit door uniformiteit, m.a.w. ze zijn voor allen dezelfde. En hier ontmoeten we meteen de noodzaak om een dif-ferentiatie te maken binnen de studentenbevolking, of, anders ge-zegd, het probleem van de demokra-tisering.

Deze wordt vaak op morele en ideo-logische gronden verdedigd. Op dat vlak zijn er dan ook nog weinigen die ze verwerpen, en die-genen die dat wel doen hebben daar gewoonlijk niet al te frisse redenen voor. Van louter praktisch oogpunt bekeken is het probleem wel wat ingewikkelder. Er is natu-urlijk één zwaar pro-argument: het kan voor een samenleving al-leen maar positief uitvallen het aanwezige intelligentiepotentieel zo maximaal als mogelijk aan te wenden (1). Om het iets konkreter voor te stellen: de meest begaaf-de ekonomo van zijn lichtung heeft een arme vriend die intrinsiek even begaafd is als hij. Zonder de demokratisering geeft dat als resultaat één afgestudeerde, en met studeren er twee af, m.a.w. er is rijker geput uit het intel-ligentiepotentieel.

Praktisch bekeken heeft de demokra-tisering echter ook een groot probleem gesteld: ingevoerd om het te lage aantal afgestudeerden op te voeren, bracht ze meteen zo'n boom met zich mee, dat velen werkloos werden, proces dat nog versneld werd door de ekonomische krisis. Natuurlijk zou een afbouw van de demokratisering meteen het probleem van de werkloze akademici van de baan helpen, maar om twee praktische redenen is zulks on-aanvaardbaar: 1) men transfereert enkel de moeilijkheden, want het aantal humaniora-werklozen zal erdoor toenemen. 2) door een niet-kwalitatieve beperking in te voe-ren, daalt ook de kwaliteit van de afgestudeerden. Om het met het voorbeeld van daarnet te zeggen: die twee meest begaafde ekonomen van hun lichtung zullen wel altijd werk vinden, maar de arme zal nu moeten vervangen worden door een anders, minder begaafde rijke. Toch zullen er, indien de huidige konjunktuur blijft aanhouden,

maatregelen genomen moeten worden. Het mag dan nog zo zijn dat de bevolking van bepaalde studie-richtingen automatisch tendeert naar de werkgelegenheidscijfers -orientalistiek telt minder stu-denten dan de rechten-, er spelen zoveel andere factoren mee (in-teresse, moeilijkheidsgraad, lu-krativiteit....), dat grote over-schotten tot de mogelijkheden blijven behoren. Vermoedelijk zal men moeten gaan zoeken in de rich-ting van een kwalitatieve beper-king, die op twee wijzen doorge-voerd kan worden. Een versterking van de intellektuele ingangsnor-men van de universiteit zou eerder nefast zijn: wanneer men immers daarbij de schoolplicht gaat ver-lengen, zou dit betekenen dat men in de drie hoogste jaren van de humaniora 90% van de werkgelegen-haid zal verdelen. Zonder te zwaa- aan het woord te tillen, kan men iets dergelijks op zijn minst een intellektuele verarming heten. Een kwalitatieve beperking zal daarom in opwaartse richting moe-ten gebeuren. Wanneer immers het universitaire werklozenprobleem blijft bestaan, dan zullen de afgestudeerden van het hoger on-derwijs automatisch werk moeten aanvaarden dat nu door humaniora-studenten wordt verricht. Dit betekent een differentiatie bin-nen de groep van afgestudeerden, want ook het universitaire werk zal blijven bestaan. Het onder-scheid zal dan noodzakelijk moe-ten gekoncretiseerd worden door de uitbouw van een post-universi-tair onderwijs, een derde cyclus bvb. Zo iets betekent natuurlijk een grondige hervorming van de hele onderwijshiërarchie, namelijk het optrekken ervan -waarin ook de verlenging van de schoolplicht past-, evenals een verhoging van de normen voor beroepsmogelijk-heden. Keerzijde van de medaille is dat de vroeger geschoolde groepen -en vooral de laagste onder hen- daardoor een bank ach-teruit worden gezet. In dit kader is echter wel een voortzet-ting van het demokratiseringspro-ces zonder al te veel tewerkstel-tingsproblemen mogelijk. Achter-uit kan men in elk geval moei-lijk: het is een te gemakzuchtige oplossing, waarbij men zich fatalistisch neerlegt bij een achteruitboerende maatschappij en deze dan maar weer de winter-slaap instuurt.

We kunnen hieruit besluiten dat al wat bijdraagt tot het demokra-tiseringsproces als verantwoorde luxe mag bestempeld worden. Meer

het principe zelf wijst al op een differentiatie binnen de ge-meenschappelijke noemer 'studen-ten'. Toch is er behalve het studiebeurzenstelsel en het in-schrijvingsgeld geen enkele maat-regel die rekening houdt met die verschillen. De hele sociale sektor bvb. -Alma, Medische dienst, juridische dienst, sociale dienst- is voor iedereen even goedkoop. Vooraleer daar echter op in te gaan is het noodzakelijk het doel van de demokratisering te omschrijven. Deze kan zich beper-ken tot de mogelijkheid om aan iedereen gelijke kansen te geven hoger onderwijs te genieten, m.a. w. de middelen om te studeren te verschaffen. Anderzijds hoort men ook stemmen opgaan om iedereen gelijke kansen in het universi-taire leven, d.i. ook op het ge-bied van woning, voeding, vrije tijd e.d. te geven. Hierbij gaat men uit van het principe van de nivellering van de lonen, dat zo-niet in de gehele maatschappij, dan toch binnen de universitaire wereld gerealiseerd zou moeten worden. Slechts in zo'n kader zijn natuurlijk ook niet-gedif-ferentierde maatregelen gelijk voor iedereen.

Toch lijkt me dit laatste doel - een universitaire nivelleringssoa-se in een maatschappij van niet-genivelleerde lonen - een absurdi-teit: het zou betekenen dat alle studenten evenveel financiële mo-gelijkheden zouden krijgen als de rijksten onder hen, en zo iets stinkt naar privileges. Als we dus van de eerste doel-stelling uitgaan, dan moeten we besluiten dat de sociale sektor voor sommigen een noodzakelijk financiële hulp of verantwoorde luxe betekent, voor anderen een privilege. Een differentiatie maken in de prijzen lijkt echter een haast onmogelijke zaak. Voer daar dan nog de vraag aan toe waarom juist de studenten, die verondersteld worden in het ver-standigste milieu van de maatschappij te vertoeven, het nodig hebben de best uitgebouwde ad-viewscentra te bezitten (Juridi-sche dienst, Sociale dienst, Stu-dieadvies), dan komt men tot het besluit dat de hele sociale sek-tor best wordt afgeschafte en dat de studiebeurzen zo worden ver-hoogd dat men ermee een restau-rant, een dokter en een jurist kan betalen.

(1) Met intelligentiepotentieel bedoelen we: alle mensen die intrin-siek begaafd genoeg zijn om hoger onderwijs te genieten, abstraktie gemaakt van al de rest, o.m. financiële en sociologische belemme-ningen.

vervolg van p.5

Dat besluit klinkt logisch. Maar ter verdediging van de sociale sektor kan men aanvoeren dat deze zijn nut overduidelijk bewezen heeft, en dat dit juist komt omdat men er slechts één maatschappelijke groep bedient, wat dus een hoge graad van specialisatie op dat vlak heeft voortgebracht. De sociale sektor mag dan voor een flink deel van de studenten een privilege betekenen, daarom is het niet deze begrotingspost die het eerst moet verdwijnen, wanneer men gaat besparen. Integendeel, een verspreiding ervan over andere maatschappelijke groepen is wenselijk. Wil men werkelijk besparen dan moet dat in de eerste plaats gebeuren op prestatie en andere slordigheden, die men in dit land blijkbaar automatisch aantreft waar met gemeenschapsgelden wordt omgesprongen. En ook daarnaast staan er een heel deel andere luxeposten op de staatsbegroting, voor dewelke minder prioriteiten gelden. Privileges of verantwoorde luxe? Beiden zijn in de studentenwereld aanwezig. Afgezien van alles wat tot de democratisering bijdraagt. Verantwoorde luxe-, moeten de studenten beseffen dat

zij op het vlak van sociale voorzieningen voordelen genieten, die weinige anderen in de samenleving kennen. Zij hebben het recht er gelukkig mee te zijn en ze te verdedigen. Maar zij moeten eveneens hun eigen luxe kritisch durven bekijken en zeker niet voortdurend schreeuwen over 'verworven rechten' die zo vast en onwrikbaar zijn als de rots van Gibraltar, want dan klinkt hun zangkoor zo vals als dat van professoren die hun emeritaatspensioen verdedigen of dat van de notarissen die al cijferend hun 20% loonsverhoging wegargumeren. In eerstgenoemde zin moeten ze elke maatregel vanuit het ministerie opvangen, analyseren en er respons op bieden. Niet dat daarmee de conflicten van de baan zullen zijn, want het is duidelijk dat op vele kabinetten steeds minder werkelijke analyses van de problemen en steeds meer pronostieken op de eerstvolgende verkiezingen worden gemaakt. Of de studenten tegen dat ministerieel opportunisme politiek gewapeld zijn willen we in een volgende aflevering behandelen.

R. Falter

DE A.S.R. KRIJGT EEN STUURGROEP

vooraf

Nog voor Kerstmis '76 steken een aantal studentenvertegenwoordigers de koppen bij mekaar om de mankementen in de bestaande A.S.R. - structuur weg te werken. Stilaan komen er ook voorstellen van buiten de A.S.R. zodat er daarover een dossiernummer van VETO (nr.20 van 31 maart '77) kan uitgegeven worden.

Nochtans slaagt de ondertussen opgerichte herstructureringscommissie er niet in einde mei '77 een voor elkeen aanvaardbaar voorstel te laten goedkeuren.

November '77 neemt Kringraad de draad terug op en zendt haar vi-

sie in een nota naar de 4 andere raden - ter bespreking. Vanaf januari '78 start een nieuwe "herstructureringscommissie" - nu met 2 afgevaardigden uit elke raad -. Na een vijftal bijeenkomsten kan uiteindelijk een ontwerp de instemming van elke raad meekrijgen.

Na bijna 2 jaar discussie wordt dit ontwerp door een meerderheid van de Financiële Commissie van de A.S.R. op 13 juli 11. goedgekeurd.

De koepel van de Leuvense studententwerking heeft vanaf oktober '78 een nieuw beleidsorgaan.

situering

Om de veertien dagen zullen 15 studentenvertegenwoordigers - per raad 2 vast-gemandateerden en 1 gecoöpteerde vlg. de te behandelen agendapunten - samen rond de tafel komen.

Ruweg kan je zeggen dat deze groep 4 taken te behartigen heeft.

Vooreerst staat zij in voor het administratief, financieel- en technisch beheer.

Daarnaast draagt zij de verantwoordelijkheid voor de coördinatie tussen de 5 raden (gezamenlijke projecten, praktische afspraken, ...).

Ten derde dient deze groep een oplossing te zoeken voor meningsverschillen en bevoegdheidsconflicten tussen de raden (o.m. de taakafbakening en -uitoefening). Tenslotte dient zij tevens de basisopties van het A.S.R.-beleid uit te stippelen (het innemen van

politieke standpunten, beslissingsprocedure, ...).

Belangrijke agendapunten worden telkens in 2 fasen afgehandeld: eerst een inleiding, situering en discussie en in de daaropvolgende bijeenkomst wordt een beslissing genomen. Deze laatste worden bij gewone meerderheid van stemmen genomen; evenwel wordt voor de derde taak een 2/3 meerderheid vereist en voor wat betreft het ASR-beleid is er unanimiteit nodig. Evenwel kan één raad nooit een beslissing volledig blokkeren.

Elkeen (zowel binnen als buiten de ASR) heeft een volledig interpellatierecht t.o.v. materie die de 'stuurgroep' behandelt.

Wij hopen op een vlotte start in oktober en nemen ons voor regelmatig verslag uit te brengen in de VETO.

jo libens

FEESTGEDRUIS

Dit jaar zal er wat afgezeefd en -gevierd worden aan deze universiteit.

Het begint al op 7 oktober met een grootse "Alumni-dag". Met de "alumni" worden die verlichte geesten bedoeld die aan de universiteit zijn afgestudeerd. Er worden er zo'n 35.000 verwacht. Daarom heeft het organiserend comité de grote feestzaal van de Stella vastgelegd om tien generaties afgestudeerden te onderhouden met band- en koormuziek. Praktisch alle faculteiten organiseren in de voormiddag hetzij een korte studiedessie, hetzij een receptie,

hetzij een prijsuitreiking. En er wordt ook voorzien in rondleidingen doorheen de diverse campussen.

Dit jaar bestaat de Raad voor Studentenvoorzieningen ook 10 jaar. Van specifieke vieringen door dit orgaan, dat de sociale sektor voor de studenten onder haar bevoegdheid heeft, zijn zijn nog niet bekend. Maar Veto denkt er wel aan wat aandacht aan deze gebeurtenis te besteden, omdat de Raad helemaal niet onbelangrijk is voor ons, studenten.

Eén van de troetel- en zorgenkinderen van de Raad voor Studentenvoorzieningen, nl. 't restaurant Alma, bestaat dit jaar eigenaardig

de factis hominibusque

De bruine affiche "Tegen de terreur van de zachte moordenaars" i. v.m. de zaak *De Batselier* werd blijkbaar druk gelezen. • Tijdens de vakantie kwam er een boos telefoontje van het hoofd van de Leuvense Jeugdpolitie. Die protesteerde tegen het feit dat hij vermeld werd als één van de betrokkenen bij de inval in de Passage 144 begin juni. • Tja, het is het ene woord tegen het andere. • En met de Passage 144 gaat het goed. • Dank u. • Men is zelfs aan verbouwingen toe.

Minister van Wetenschapsbeleid Vandekerckhove liet in juli jl. een optimistisch geluid horen in deze sombere tijden. • Volgens een enquête in '76 uitgevoerd onder gediplomeerde afgestudeerden van enkele uiefs, is de gemiddelde wachttijd voor men aan een job geraakt 2,5 jaar. • Thesismakers zitten er niet tussen. • Gelukkigen die nog geen half jaar moesten zoeken, zitten o.a. in de richtingen geneeskunde, kine, burgerlijk ingenieur (hier zijn de mannen de boffers) en germanee, wiskunde en natuurkunde (waar de vrouwen de mannen vóór zijn).

Onze beloepsaffiohemakel heeft last van een splaakgeblek. • Tot vool kolt had hij de lale gewoonte het achtelvoegsel "-lend" te behalen, zoals je wel zult gemekt hebben aan het "ovelkoepelend studententolgan" op de Veto-affiche. • Goddank, dáál heeft hij nu geen last meel van!

Als het aktiekomitee in de Hallen nog een inschrijvingsboycot organiseert, is het wel nodig dat rektor De Somer zich vooraf even komt voorstellen aan de leden van het piket. • Zodat sommige leden ervan hem niet meer aanzien voor een arge lose vader die men door discussie moet overtuigen z'n zoon niet te laten inschrijven. • De Somer is tegen de 40.000, maar hij moet nu eermaal in de Hallen zijn, want zijn kantoor is er gevestigd.

De Lewense rechtbank velde onlangs een opmerkelijk vonnis. • Zij veroordeelde de stad Leuven tot het betalen van de schade, die door VMD en konsoorten toegebracht was aan het huis naast de Rode Boekwinkel in de Tiensestraat (de VMO wilde eigenlijk de boekenswinkel platgooien). • De rechtbank baseert het vonnis op het feit dat het stadsbestuur maar zo slim had moeten zijn de betoging, door VMD aangevraagd, niet toe te laten, omdat dit een linkse reactie zou veroorzaken. • Het aktiekomitee tegen de VMD had het stadsbestuur enkele dagen vóór de geplande betoging iets dergelijks proberen diets te maken. • Maar nee, de stadsvaders meenden toen in 1975 het bij het rechte eind te hebben. • In '78

zitten ze op de blaren. • De stadhuiswijzen vaardigden de dag ná de konfrontatie - waarbij het rechtse gezelschap het onderpit delfde - wel een samenscholingsverbod uit. • "D'abord astr, puis réfléair", zoals wijlen Van Acker dat zo schoon kon zeggen.

Eesperanto wordt door velen nog altijd niet ernstig genomen. • Daar kan verandering in komen sinds voor het eerst in de geschiedenis aan de Lutkee wief in augustus jl. kurussen psychologie, astrologie en literatuur in dit kunstmatig taaltje werden gegeven. • Was men in Leuven daarmee 20 jaar vroeger begonnen, hadden we nooit een "Leuven Vlaams" gehad.

De eerder genoemde minister Vandekerckhove zette zich ook af tegen het soort modeloosheid alsof he in de huidige omstandigheden nog weinig zin zou hebben verder te studeren. • Integendeel. • Hij pleitte ervoor dat iedereen zou opgeleid worden tot het hoogste kennisniveau dat tot zijn mogelijkheden behoort. • Een beter pleidooi ten voordele van de democratisering van het onderwijs kan je je moeilijk indenken. • Maar z'n kollega van Nationale Opvoeding wil het inschrijvingsgeld drastisch verhogen. • Rik moet eens rap met Jef gaan praten.

Het konklaaf is voorbij. • Onze Sunens is buiten de prijzen gevallen. • De dokumenten van het pauselijk kiezerskorps zijn op bevel verbrand. • Nu blijkt de KULbib nog te beschikken over 18de eeuwse konklaafdokumenten, van de toenmalige aartsbisschop van Mechelen die ze stiekem mee naar België bracht. • Ondanks aangestelde brieven van het Vatikan om die papieren terug naar Rome te sturen om de kachel aan te steken, liggen ze nog altijd aan het Laduseplein. • Het Vatikaans geduld blijkt ten einde en gedreigd wordt met de kerken voor de smoedaards. • Binnenkort zien we misschien mgr. Suenens (als hoofd van de inrichtende macht van de KUL), Piet De Somer (als rektor) of Jan Rogiers (hoofdarchivaris) in zak en as en met een bundeltje papier onder de arm, naar Canossa kruipen.

"Armand met een liedje uit de tijd dat de studenten nog serieus protesteerden", hoorden we een BRT-1 omroeper, die het waarschijnlijk allemaal meegemaakt heeft, zeggen. • Ach, de tijd van '68... • Lees hierover maar eens het artikel in dit nummer. • Of het 68-Veto-nummer van vorige jaargang: nog altijd te verkrijgen aan 20 fr. • Dit was een reclame van Publifor-Leuven!

genoug 25 jaar. Maar de Alma is inderdaad één van de eerste sociale voorzieningen, die later onder de hoede van de Raad voor Studentenvoorzieningen kwam. Van dit 25-jarig bestaan weet je waarschijnlijk al via de feestfolder bij de inschrijvingen. Alma is wél van plan een aantal feestelijke heden op het getouwe te zetten, en die zullen - uiteraard - op het gastronomische vlak liggen.

Ook even vermelden dat de Leuvense Studentenwerkgroep Homofilie (LSWH) 10 jaar geleden werd ingestalleerd. Verder in dit nummer lees je daar meer over.

En, bescheiden als we zijn, willer

we er diskreet op wijzen dat dit eigenste blad zijn 5de jaargang begint. En als viering geven we een abonnement kado aan de eerste 3 lezers die ons schriftelijk kunnen laten weten hoeveel nummers er in die 5 jaar verschenen zijn (normale, extra- en supergewone nummers samen). (Uiteraard mogen de redaktieleden niet meedoen.) Heeft de winnaar al een abonnement genomen, krijgt-ie z'n geld terug. Indien er nog feestvarkens rondlopen, die dat aan de grote klok willen hangen, kunnen ze dat altijd aan de redaktie doorgeven. Maar we beginnen niet aan een lijst van de individuele verjaardagen van alle Veto-lezers...

TIEN JAAR L.S.W.H. IN LEUVEN

Dit academisch jaar zal het 10 jaar geleden zijn dat de LSWH (je weet wel, Leuvense Studentenwerkgroep Homofilie) werd opgericht. Om precies te zijn op 1 april 1969 werd zij boven de doopvont gehouden. Nu is de LSWH konstant, zij het niet steeds opvallend, aanwezig in de Leuvense universitaire wereld.

In *Veto* zullen daarom dit jaar enige bijdragen over de werkgroep en over homofilie in het algemeen verschijnen. In dit nummer vind je iets over "homo's en een werkgroep"; in nummer 2 wordt verslag gegeven over de evolutie in de homobeweging in de jongste 10 jaar.

INZET

Erg veel jongens en meisjes zijn ooit wel eens verliefd geweest op respectievelijk een vriend of vriendin. De intensiteit en het belang van die homofile gevoelens

verschillen van de ene persoon tot de andere. Bij homo's, die 5% van de bevolking uitmaken, zijn ze van doorslaggevende aard.

NOG TE VAAK BIJ JONGEREN:

HERKENNINGS- EN AANVAARDINGSPROBLEMEN

Onze maatschappij is in haar geleiden uitsluitend heteroseksueel georganiseerd. Dat slaat zowel op het familieleven, het sociaal leven, de wetgeving, als op het hele waardensysteem in onze denkwereld. Niettegenstaande dat is het op dit ogenblik best mogelijk als homofiel een gelukkig leven uit te bouwen - voorlopig gebeurt dat nog niet in die mate dat in het dagelijkse leven erg opvalt. Eén op twintig (in de les, op straat) is homo, maar dat kan je niet zomaar van zijn gezicht aflezen. Alhoewel er nu verandering in begint te komen, blijven de mogelijkheden die in onze maatschappij voor een homo bestaan nog te onbekend.

In de eerste plaats voor de homofiele jongere. Op het moment dat een heterojongen of -meisje op de eerste verliefdheden ervaart en uitwerkt, zit de homofiele jongere met het probleem dat hij niet veel zin heeft daar op dezelfde manier aan mee te doen, maar er meer voor voelt met 'n vriendje/vriendinnetje te vinden. Toch is hij of zij niet snel geneigd daar snel werk van te maken. De jongere ervaart een zeker verschil tussen hem en de anderen: zijn gevoelens worden nergens vanzelfsprekend gevonden - die van anderen wel. Kortom, in den beginne is hij met zijn homofiele gevoelens sterk geïsoleerd. Overigens zullen sommigen meedoen, om bij de groep te horen, maar later ondervinden dat het voor hen maar half bevredigend is.

Een keer dat verschil bewust erva-

ren, moet de jonge homo zijn gevoelens met het begrip homofilie in verband kunnen brengen. Zoals gezegd haalt homofilie doorgaans geen goede pers, al is een opvallende verbetering in de loop van de voorbije 10 jaar duidelijk. Dat zelfs *herkennen* niet altijd gemakkelijk is, blijkt uit het feit dat velen pas op hun dertig, veertig jaar tot dat besef komen (en een universitair diploma op zak hebben verandert daar niet veel aan). Wellicht nog steeds de grootste moeilijkheid blijft echter nog steeds het *erkennen* dat het predikaat "homo" op zich van toepassing is. Daarmee klaar komen gebeurt tegen de draad in van wat "men" ervan denkt, en in weerwil van het gebrek aan korrekte informatie. Prehistorische toestanden waarbij de dokter of de dorpspastoor beweerden dat "het overgaat met trouwen", treft men gelukkig nauwelijks nog aan. Maar er is evenmin reeds 'sprake van een gerichte positieve aanpak, die de jongere wijst op de reële mogelijkheden van de homo-relatie, en die hem duidelijk maakt dat de homo heel wat kansen krijgt om een gelukkig leven uit te bouwen. De jongere bevindt zich in het stadium van ik wil er wel wat aan doen, maar ik durf nog niet. Hij is nog te bang voor de onbekende gevolgen die dat accepteren kunnen hebben. Het is een over en weer slingeren tussen de wens om zijn lot in eigen handen te nemen, en de vrees in een afgrond terecht te komen.

ROL VAN DE WERKGROEP

De lui die tien jaar geleden aan een studentenwerkgroep homofilie begonnen te timmeren, waren allen zelf homo's. Zij waren dus goed vertrouwd met de hele problematiek.

De doelstellingen die de werkgroep zich toen opgelegd zijn weinig veranderd sindsdien: mensen die erom vragen inlichtingen en/of begeleiding geven, homo's de kans geven mekaar te ontmoeten, en algemene informatie over homofilie verzorgen. Hoe gebeurt dat concreet?

1. *Onthaal*. Homo's die in hun isolement zitten hebben een grote behoefte aan informatie over wat homofilie precies inhoudt. Dat volgt logisch uit de typische situatie die in de vorige paragraaf werd geschetst. Tijdens het onthaalgesprek onder-vier-ogen komen dan ook alle vragen en twijfels los. Het is daarbij belangrijk dat kan worden gepraat met iemand die zelf ook homo is, en die zich door zijn eigen ervaring goed kan inleven in de gedachtenwereld van diegene die voor hem zit.

Een onthaalgesprek is nochtans geen biecht. Doorgaans wordt van beide zijden een zekere reserve bewaard. Voor de onthaler is het van belang alle nodige inlichtingen aan te brengen om de onthaalde toe te laten zelf te kiezen of hij zich verder engageert of niet. En

voor de onthaalde zullen ook niet alle vragen en twijfels met één gesprek zijn weggenomen. Een kamouflage die wel eens aangewend wordt, is volhouden dat men eigenlijk niet homo-, maar bisexueel is. Nu is bisexualiteit (een mengvorm van homo- en heteroseksualiteit) iets wat effectief veel voorkomt en een apart hoofdstuk vergt, maar het hoeft niet gebruikt te worden om het woord homo te omzeilen. Een bisexueel kan immers steeds op zijn hetero-been gaan

staan en beschikt zo over een achterpoortje naar de zogenaamde normaliteit van de samenleving. Het merendeel van de onthaalgesprekken eindigt op de wens van de onthaalde verder contact te onderhouden met de werkgroep. Soms wordt daarvoor een tweede gesprek belegd, of gaat de onthaalde deelnemen aan de praetgroep (zie verder). Gewoonlijk echter schakelt hij zich dadelijk in in de werkgroep.

De praetgroep wordt tweemaal per jaar georganiseerd voor mensen die nog maar net bij de werkgroep zijn en nog een heleboel vragen hebben, en is ook bedoeld voor wie zijn positie nog niet klaar ziet. De praetgroep staat onafhankelijk van de werkgroep; aan de praetgroep deelnemen houdt geen verplichting in achteraf bij de werkgroep aan te sluiten. Ze bestaat telkens uit circa 5 deelnemers, en komt een viertal keren bijeen onder deskundige begeleiding.

2. Homo's de kans geven mekaar te ontmoeten.

Wekelijks wordt daartoe een bijeenkomst gehouden. Daardoor kan men verder zijn isolement afbouwen, en worden kansen geschapen voor relatievorming. Via discussies in de groep vormt men zich een idee over hoe homo's hun leven (zouden moeten) kunnen inrichten.

Dit tweede luik is vooral bedoeld voor homo's die nog met (aanvaardings)problemen te kampen hebben, en nog niet uitgemaakt welke weg ze gaan inslaan. Eens dat geweten, vermindert bij de meesten de behoefte aan een werkgroep.

De vergaderingen hebben een in zekere mate diskreet karakter, om een rustige sfeer te verzekeren. Vermits de werkgroep geen echte "leden" heeft, hoort niemand zich verplicht te voelen elke keer aanwezig te zijn.

De bijeenkomsten vallen op dinsdag de programmatie is nogal gevarieerd. In principe is er om de 14 dagen een bijeenkomst met "inhoud": een voordracht rond emancipatie, sexualiteit, e.d., een voorbereide discussie, een contactavond met andere groepen. De andere avonden zijn gewoon café-avonden.

WIE ZIT IN DE WERKGROEP?

Zoals gezegd heeft de LSWH geen leden-met-lichaart; iedereen bepaalt zelf zijn verhouding tot de werkgroep, in functie van zijn interesse. Grosso modo kan je stellen dat ongeveer vijftig mensen zich min of meer bij de werkgroep betrokken voelen. Dat cijfer ligt relatief laag. Als je alle KUL-studenten die in de werkgroep zitten of in Leuven iets met hun homofilie aanvangen optelt, dan kom je aan een flink honderdtal. Dat zou nochtans meer moeten zijn: één op twintig is homo, en dus moeten er van 20.000 studenten 1.000 homo zijn. Slechts 10% van die groep "doet" dus iets met zijn of haar sexualiteitsbeleving; de rest stelt de oplossing van de vraag alsmaar uit...

Een klein gedeelte van dit aantal van 50 komt niet uit universitaire kringen; de werkgroep stelt zich immers ter beschikking van ieder die iets over homofilie te weten wil komen of die behoefte heeft aan een openhartig gesprek. Toch maakt de werkgroep niet veel publiciteit buiten de KUL. Een te

3. *Informatie verspreiden*. Het zijn niet alleen geïsoleerde homo's die informatie over homofilie moeten krijgen, ook hetero's hebben die (nog) broodnodig. Iedereen weet onderhand wel dat er zo iets als homofilie bestaat, maar weinigen weten hoe te reageren wanneer ze met homofilie of met een homo gekonfronteerd worden. Zulke confrontaties zijn beslist niet zeldzaam; als die bij jou wat uitblijft, is dat misschien omdat je zelf de mogelijkheid te weinig aandacht geeft.

Die confrontatie kan onverwacht en hard aankomen. Wat doe je als je bv. als meisje bezoek krijgt van je kotgenote die komt meedelen dat ze homo is en verliefd op jou? En ga je op je lui ook de vriend uitnodigen van je kameraad van wie je weet dat hij homo is? Of stuur je hem met een kluitje in het riet: "van mij mag het best, maar je weet wel, en misschien is het beter dat...?"

Er bestaan natuurlijk geen eenvoudige antwoorden op deze vragen, maar er is wel één op de meer algemene vraag of je bereid bent mee te werken aan een meer homovriendelijk klimaat, en in welke mate je je wil inspannen om ruimte te scheppen in de samenleving voor homo's.

Om je toe te laten je hierover te informeren en tot een discussie te komen, voorziet de werkgroep een aantal informatieve activiteiten. Dat gaat van het uitdelen van pamfletten tot het draaien van films. Op gezette tijdstippen worden ook discussieavonden en voordrachten georganiseerd, die vaak in het huis van de werkgroep zelf doorgaan. Ook worden bepaalde jaren uit de humane wetenschappen uitgenodigd voor een contactname met de werkgroep in de Maria-Theresiastraat. En tenslotte zijn er elk jaar tenminste twee gefinancierde fuiven waar zowel hetero als homo kan worden gedaan. Deze fuiven zijn overigens steeds succesvol; het is grappig te zien hoe velen schoorvoetend en wantrouwig binnenkomen, en hoe dat wantrouwen al na het eerste kwartier plaats maakt voor de verrassende vaststelling dat homo's geen bokkpoten of hoortjes hebben, en dat twee dansende jongens eigenlijk ook maar heel gewontjes is.

heterogeen samengestelde groep maakt vaak discussies en groepswork moeilijk. Het blijft overigens een nijpend probleem dat buiten LSWH in Leuven en de Brusselse werkgroep, er geen centrum meer is in heel Brabant. Er is duidelijk nog veel werk aan de winkel. Meisjes lopen ook niet dikgezaaid in de LSWH. Redenen daarvoor zijn dat vrouwen hun eigen sexualiteit (en bijgevolg homoseksualiteit) in doorsnee minder bewust ervaren dan mannen, en dat homofiele vrouwen een iets andere positie in de maatschappij innemen. Denk maar aan het feit dat twee vrouwen op een bal best met mekaar mogen dansen, en dat op veel plaatsen waar over homofilie gehandeld wordt, vrouwelijke homofilie niet eens wordt vermeld (de vroegere strenge Engelse wetgeving verbood elke (mannelijke) homoseksualiteit - over vrouwelijke werd niet gerept). Over de specifieke situatie van homofiele vrouwen zullen we het in een van de volgende bijdragen hebben.

RELATIES

Homo's en hetero's verschillen in essentie niet van mekaar. Dat homo's in alle klassen en lagen van de bevolking voorkomen, en dat homofilie geen uitstaans heeft met intelligentie of fysiek, hoeft

niet meer herhaald. Gevoelens van verliefdheid, vertederend, jaloezie, onzekerheid, bezitten voor hen net dezelfde inhoud en betekenis als voor hetero's. Alle aspek

vervolg van p.7

ten die aan relatievorming vast zitten, zijn toepasbaar op homo- en op heterosituaties. Sommige homo's slagen erin evenwichtige en gelukkige relaties uit te bouwen, terwijl anderen daar meer problemen mee schijnen te hebben - een vaststelling die zo uit de hetero-relatiewereld zou kunnen komen. Maar als het allemaal hetzelfde is, dan hoeven er toch geen problemen te bestaan? Die problemen zijn er toch, omdat een paar typische, konkrete omstandigheden het leven van de homo voor 'n stuk bepalen, en voor hetero's helemaal geen rol spelen.

Een **eerste omstandigheid** vormt het ontbreken van een algemene positieve waardering van homofilie en van homofiele relaties in onze maatschappij. Het eerste direkte gevolg daarvan is de soms traag verloopende zelfaanvaarding, die echter in principe van voorbijgaande aard is. De uitwerking van die negatieve visie heeft ook nog een grotere reikwijdte. Alle handelingen van homo's worden erdoor bemoeilijkt, zowel de kontakten met vrienden en kennissen die zich gekompromitteerd voelen, als het naar buiten komen met een relatie, of het laten blijken van verliesheidsgevoelens. Het hetero-relatiepatroon verloopd-gehuwd-kinderen wordt daarentegen met alle mogelijke middelen gepromoveerd, en het wordt beschouwd als het enige goede model. Dat geeft hetero's aan de ene kant een groot zelfvertrouwen, want ze kunnen op een stevige structuur terugvallen; anderzijds is het zo strikt en alles overheersend, dat veel hetero's er zich door beperkt voelen (om carrière te maken moet je getrouwd zijn).

Wordt hetero's alle lust ontnomen om aan alternatieve relatievormen te denken, homo's worden verplicht er al hun creativiteit voor te gebruiken, want voor hen is er nauwelijks sprake van een voorgekauwd relatiepatroon. Je kan bij homo's bijgevolg een hele schakering van relaties terugvinden: van korte tot lange, van vriendschappen tot zeer emotionele en intensieve relaties. Ook voor samenlevingsgewoonten biedt dat nieuwe perspectieven; homo's zijn eerder geneigd in gemeenschaps-huizen te leven, samen met anderen. De traditionele gezinsstructuur wordt daardoor weer wat opengebroken, zodat ook voor hetero's

EMANCIPATIE - OOK DAT NOG

Zowel voor het welslagen van een relatie als voor de mate waarin de homo zich goed voelt in zijn eigen vel, en zichzelf weet te ontplooiën, hangen tenslotte nog af van de verhouding waarin hij tot zijn (hetero)omgeving leeft. De verhouding tot de vrienden en kennissen, tot de familie, tot het werkmilieu, enz. tellen daar alle evenzeer mee. In tegenstelling tot wat vele homo's, en ook hetero's, menen, is het in de meeste gevallen mogelijk hartelijke tot zeer hartelijke betrekkingen te onderhouden met de omgeving - juist door voor de homofiele gerichtheid uit te komen. Iemand die als homo probeert komedie te spelen valt bij goede vrienden en bij ouders vaak snel door de mand. Dat geldt bij uitstek voor iemand die aan relatievorming toe is, maar ook de homo die met zelfaanvaarding worstelt riskeert als wereldvreemd te worden beschouwd.

Het is echt veel prettiger en waarachtiger om komaf te maken met de vrees "dat ze het gaan te weten komen". De praktijk wijst uit dat hoegenaamd niemand principiële bezwaren heeft tegen homo's, wanneer het gaat om konkrete mensen uit de kennissenkring ('n ouder: "Vroe-

meer vrijheid wordt geschapen. Sommige homo's kunnen al die vrijheid best aan, maar anderen hebben meer behoeftes aan een aantal vaste regels. Daarom hoor je soms spreken van homo "koppels" die het man-vrouw huwelijk in de meest klassieke zin imiteren, de traditionele rolverdeling met het "manetje" en het "vrouwetje" inkluis. Homo's vullen trouwens niet alles zelf in. De gezagskode en de ethiek van de relatievorming zijn dezelfde als in de hetero-wereld - of liever: kennen dezelfde verscheidenheid. Je vindt bij homo's dezelfde verschillen terug als bij hetero's: jongeren tegenover ouderen, liberaal tegenover puriteins, stad tegenover dorp.

De **tweede omstandigheid** die het leven van een homo ingrijpend beïnvloedt is de relatieve moeilijkheid andere homo's te ontmoeten. Het aantal plaatsen waar een hetero een partner kan vinden, is theoretisch onbeperkt. Een hetero-jongen kan het meisje van z'n dromen (wat die ook mogen inhouden) ontmoeten in het park, in de les, in het café, via vrienden, op fuiven, enz. Bovendien veronderstelt de jongen uit ons voorbeeld op voorhand dat élk meisje in principe in hem geïnteresseerd kan zijn. Hoewel dit een foute redenering is - 5% is immers homo - maakt het niet zo'n ontzettend verschil uit. Voor een homo liggen de zaken anders. Aan een meisje merk je dadelijk dat het om een meisje gaat, aan een homo niet. Homo's haal je er nu eenmaal niet zomaar uit. Bovendien kan de homo-jongen niet zomaar veronderstellen dat alle andere jongens misschien in hem geïnteresseerd zijn. Kortom, voor homo's is de kans op relatievorming voorlopig gewoon minder groot, en die moet bijgevolg wat worden georganiseerd. Dat gebeurt via de activiteiten van werkgroepen en centra, op fuiven en in bars (op te vatten als dansings). Langs deze kanalen wordt kennis gemaakt en wordt kans op relatievorming gekreëerd. Zo worden hier in Leuven toch twee- à driehonderd mensen bereikt (in de stad bevindt zich één goede homobar). Tussen haakjes: zo'n bar hoeft je je niet als iets bijzonders voor te stellen, afgezien van drinken, dansen en wat vrijen in een donker hoekje gebeuren daar geen wereldshokkende dingen. Net zoals bij hetero-dansings vind je verschillende niveaus in de bars.

ger was ze een lieve dochter, waar om zou ze nu plots slecht zijn, nu ik weet dat ze homofiel is?"). Weten dat anderen op de hoogte zijn, en het homo-zijn een positieve waarde toekennen, dat maakt een heel stuk vrijer, en schept vooral veel sociale bewegingsruimte. Zich buiten gesloten voelen hoort bij de minst prettige ervaringen van een mens, en dat gaat onvermijdelijk ook voor de homo. Natuurlijk loopt het niet altijdjeven een leien dakje, en krijgt de homo soms het dekfel op de neus. Niet alle hetero's zijn even verstandig op dat gebied. Veel hangt af van de wijze waarop de konfrontatie gebeurt, en van de beoordeling van de haalbaarheid ervan. Door een dergelijke voortdurende konfrontatie lukt de homo een discussie over menselijke seksualiteit en relaties uit, en weet hij zichzelf en zijn omgeving te emanciperen. Een emancipatie die slaat op een bewuste en authentieke beleving van de eigen seksualiteit, en op meer verantwoorde keuzen in de relatiepatronen. G. Alaerts
R. Brusten

L.S.W.H.: Maria-Theresiastraat 20
3000 LEUVEN 016/23.25.72

CHILI EN TSJECHOSLOVAKIJE: STILLE HERDENKINGEN

21 augustus 1968. Troepen van het Warschaupakt rukken Praag binnen om te beletten dat "het socialisme in Tsjechoslovakië zou worden ontmanteld". Daar hebben ze dan zelf zorg voor gedragen. 11 september 1973. In Chili grijpen de militairen door middel van een bloedige staatsgreep de macht in handen "om te beletten dat de marxisten zouden gaan plunderen en moorden". Ze hebben het dan maar zelf gedaan. Nu, in 1978, verwijten de Amerikanen de Sowjet-Unie nog steeds haar schandaal in Tsjechoslovakië, terwijl de Russen de Verenigde Staten bekladden om haar CIA-intriges in Latijns-Amerika.

De feiten zijn de laatste weken genoeg herhaald geweest. Chili en Tsjechoslovakië waren op het eerste gezicht maar één van de velen in de lange rij die loopt van de DDR (1953) over Iran (1953), Hongarije (1956) en de Dominikaanse Republiek (1961) tot Griekenland (1967). Maar in tegenstelling tot de andere interventies was in beide landen een duidelijk programma naar voor getreden dat reeds gedeeltelijk was uitgevoerd. In Praag en Santiago streefde men naar wat algemeen genoemd wordt een "socialisme met een menselijke gelaat". Dat betekende in het ene land o.a. afschaffing van de censuur en vrije meningsuiting, in het andere de invoering van het socialisme langs democratische weg om. Niet langer meer het harde, totalitaire, stalinistisch-leninistische oorlogskommunisme dus. Beide experimenten zijn in de wereld met meer dan gewone belangstelling gevolgd. Of ze geslaagd zouden zijn zullen we nooit weten, want Dubcek en de zijnen waren nog te weinig gevorderd in hun evolutie en Allende kampte met zware moeilijkheden, toen ze van het toneel verdwenen. Moskou en Washington hebben tijdig genoeg ingegrepen om niet voor een voldongen feit te komen te staan.

Dat beide tussenkwamen was niet zo verwonderlijk. De machtsvername van Pinochet gebeurde net 150 jaar nadat de Amerikaanse president Monroe zijn fameuze leer over "Amerika aan de Amerikanen" had geformuleerd. Sindsdien zijn de Verenigde Staten Latijns-Amerika zowat als hun achtertuin gaan beschouwen, waar hun economische belangen rustig konden voortwoekeren. Een doorn in het oog - Cuba - was hen al teveel en met een Allende die de multinationals lastig viel moest snel komaf gemaakt worden. De bijdrage van ITT tot de staatsgreep is trouwens bekend. De geknepen man voor het vuile karwei was de in Amerika opgeleide generaal Pinochet, die zo slaafs de Amerikanen dient dat hij erin geslaagd is heel de bevolking en zelfs leden van zijn eigen junta tegen zich op te zetten. Tsjechoslovakië van zijn kant was aan het einde van de Tweede Wereldoorlog in Jalta en Potsdam aan de Sowjet-Unie toege-

wezen geworden, wat in 1975 in Helsinki op papier bevestigd werd. Ook dat land lag dus binnen een jachtterrein.

Natuurlijk waren er ook verschillen tussen de staatsgreep in Chili en de interventie in Tsjechoslovakië. In het ene land werd er gezuiverd in de folterkamer, in het andere in de partijregisters. In Santiago werd de diktatuur ingevoerd, in Tsjechoslovakië bleef het systeem onveranderd. Chili keerde weer naar het westerse kamp, Praag bleef in het

oosterse. Alles bij elkaar was de Tsjechen een beter lot beschoren dan de Chilenen, maar op een fundamenteel verschil wijst dit niet. Eerder is dat te wijten aan de omstandigheden van de tussenkomsten, openlijk aan Russische kant, via tussenpersonen aan Amerikaanse zijde. Belangrijk was vooral dat voor de grootmachten de status-quo gehandhaafd bleef, want op dat vlak verstaan de Verenigde Staten en de Sowjet-Unie elkaar opperbest. De huidige wapenwedloop en de soms opduikende crisissen zijn er slechts in de stille hoop de andere oord te kunnen overvleugelen.

Nu, in 1978, is bijna heel Zuid-Amerika een generaalkontinent geworden. Pinochet kondigde onlangs verkiezingen aan voor 1985. Hijzelf zal die datum waarschijnlijk niet halen, zijn "instellingen" mogelijk wel. In Tsjechoslovakië is opnieuw een zeer beperkte oppositie op gang gekomen, die daarbij gebruik gemaakt heeft van de akkoorden van Helsinki. Maar ook nu weer smoornt men het verzet in de kiem voor het gevaarlijk kan worden. Experimenten zoals Chili en Tsjechoslovakië bestaan vandaag de dag niet meer, ze hebben immers geen schijn van kans. De Verenigde Staten wijzen met een dreigende vinger naar de Italianen in dien dezen op de KP blijven stemmen en de Sowjet-Unie houdt argwanend de zelfstandige koers van Roemenië in het oog. Kortom, er is niets veranderd.

En wat hebben wij, kleine Vlamingen, daar nu mee te maken? Schijnbaar niets, laat de Chilenen en de Tsjechen dus maar aanmodderen wat ze willen. Maar toch, steunen wij niet allen de politici die meehelpten de status-quo te handhaven via o.a. de NATO, en die niets proberen om initiatieven als die van Allende en Dubcek mogelijk te maken, vaak integendeel? In Praag en Santiago de Chili hadden wij dus ook een kleine hand. R.F.

VETO abonnement: 150 fr. los nummer: 10 fr.

VETO 2 -verschijnt maandag 23 oktober
-artikels voor dit nummer worden ingewacht op het redaktieadres, uiterlijk op maandag 9 oktober, 12u
-aankondigingen en toelichtingen op activiteiten moeten donderdag 26 oktober 18u op de redactie zijn.

VETO 3 -verschijnt op woensdag 8 november
-redaktievergadering gaat door op maandag 16 oktober om 14u op 't Stuc
-aankondigingen en toelichtingen op activiteiten moeten donderdag 26 oktober 18u op de redactie zijn.